
Gebakken cervela's met
sojascheuten

Willy Gilis

ALMO TONEELMANUSCRIPT

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel. 03/260.68.16
bestellingen@almo.be

DOORs

Willy Gilis

1997

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel : 03/260.68.16
Fax : 03/216.95.32
E-mail : bestellingen@almo.be
www.almo.be
waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

PERSONAGES :

Zjang Vanlingen Frituuruitbater 40-45 jaar

Lewiske Zijn vrouw 40-45 jaar

Katie De dochter 18 jaar

Bompa Pier Vader van Lewiske 80 jaar

Rudy Een klant 22 jaar

Valère Een klant 25-30 jaar

Marie-Rose , Lief van Valère 25-30 jaar

Jerome Politieagent 45-50 jaar

Pol Verbiest Buurman 50-60 jaar

45-50 jaar

2 Figuranten

:Met wat tekst aanpassingen kan de rol van bompa vervangen worden door een bomma.

DECOR:

De gelagzaal van een frituur. Enkele kleine tafeltjes en stoelen.

Rechts toeg van de frituur, langs de toeg opening om naar de keuken te gaan, waar

de frieten gebakken worden is onzichtbaar;

Links een deur naar het bierkot, wordt later gebruikt als restaurant.

Midden achter buitendeur met venster.

EERSTE BEDRIJF :

Jerome de politieagent zit aan een tafeltje een pint te drinken. Lewiske staat achter de toog. Een pak ingepakte frieten ligt op de toog.

| Jerome : Ja Lewiske, als ik een ganse dag hard gewerkt hebt, dan eet ik graag warm, en wat is er dan beter dan een goede friet en een gebakken cervela.

| Lewiske : (*Onderbreekt hem*) Hard gewerkt , gij? Als veldwachter doet ge_ wilt

| Jerome : (*Ernstig*)Dat denkt gij dan maar. Gij hebt er geen gedacht van wat wij tegenwoordig allemaal moeten doen Lewiske.

| Lewiske: Ander mensen de duivel aandoen ja, parkeerboetes uitschrijven dat is uw specialiteit. Als een mens ergens vijf minuten te lang staat steekt er een briefje achter zijne ruitenwisser .

| Jerome : A ja, wet is wet hè. Ik heb die wetten ook niet gemaakt zullen. Ik doe alleen maar mijn plicht.

| Lewiske: Dan doet ge in het vervolg maar een beetje minder uw plicht als ge mijne auto ziet staan

| Jerome : Iedereen gelijk voor de wet.

| Lewiske: En dan die opmerkingen die ge ook nog op die parkeerboetes durft schrijven. Weet ge wat er de laatste keer op mijne bon stond?

| Jerome : Nee dat weet ik niet meer.

| Lewiske : “ Met vriendelijke groeten van Jerome en een gelukkige verjaardag. Dat stond er op.”Met vriendelijke groeten van...”

| Jerome : Ja dat is één van mijn goede kwaliteiten als politieagent, ik blijf in alle omstandigheden beleefd en vriendelijk en dat van die gelukkige verjaardag dat kwam goed uit anders had ik nog een kaart moeten sturen.

| Lewiske: Schone cadeau ... ik kon wel 40€ betalen. En ik heb nog een hoop gezever gekregen van onze Zjang , dat ik beter moest uitkijken waar dat ik

ging staan, en dat ik de reglementen niet kende. En dat het altijd het zelfde was met die vrouwen in het verkeer.

| Jerome: Heeft Zjang dat allemaal gezegd, ik zeg altijd maar zo, “Zeg niet te gauw het is weer een vrouw”, want de mannen hebben nog veel minder manieren in het verkeer.

| Lewiske: Voilà , nu hoor ik het eens van iemand die het echt kan weten. Maar dat ge mij toen toch zo vlug een proces gemaakt hebt Jerome. Ik ben verdorie alleen maar de Lotto gaan binnendoen en een gazet gekocht. Langer dan 2 minuten heeft dat zeker niet geduurd.

| – Jerome: (*Ironische*) Dat wil dan ook juist lukken dat ik daar op dat moment passeer hè, tegenslag voor u. En hebt ge toen gewonnen op de Lotto?

| Lewiske: Ik win nooit op de Lotto.

| Jerome: Waarom doet ge daar dan aan mee?

| Lewiske: Onze Zjang wil dat. Die denkt dat het grootlot nog op hem ligt te wachten. Dan kan hij hier dat frituurke verkopen en rentenieren.

| Jerome: Ja , ja maar om te rentenieren moet ge veel geld hebben zulle Lewiske. En zoveel gaat dit frituurke ook niet waart zijn , (*nieuwsgierig*) eigenlijk want ik weet het niet, en ik heb er eigenlijk geen zaken mee maar ik denk dat het maar slap is met de commerce.

| Lewiske: (*Wil het niet toegeven*) Ik weet het niet, we hebben nog niet te klagen.

| Zjang: (*Komt van achter met rolstoel waar bompa in zit*) Waarom zoude gij toch te klagen hebben, met zo een lieve man als ik.

| Lewiske: Zot.

| Zjang: (*Zet de rolstoel ergens neer*) Daar zie de arm de wet heeft ook honger.

| Bompa: (*Geamuseerd*) Zeg Zjang vraag eens aan Jerome of ik hier wel mag staan, want hij is bekwaam om mij een proces aan mijn been te lappen.

- | [Jerome](#) : *(Loopt eens rond de rolstoel)* Dat is hier blauwe zone ge zult uw parkeerschijf moeten gebruiken. *(Lacht met zijn eigen grap)*
- | [Zjang](#) : *(Geamuseerd tegen Lewis)* Ge hebt toch wel wat arsenicum in zijn mayonaise gedaan hè Lewiske.
- | [Jerome](#): *(Kan er mee lachen)* Pech Zjang, ik heb pickels op mijn friet laten doen.*(Lacht uitbundig)* *(Gaat naar de buitendeur)* Allè ik ben er mee weg, seffens is mijne friet koud .
- | [Zjang](#): *(Geamuseerd)* Ja als hem nu nog 20 minuten onder uwe snelbinder steekt gaat ge niet meer moeten blazen.
- | [Jerome](#) : Ik heb de combi bij .
- | [Lewiske](#) : Doe de groetjes aan Irma.
- | [Jerome](#) : Ons Irma is mee met de boerinnenbond naar de grotten van Han. En daarna gaan die nog ergens dansen.
- | [Zjang](#) : Natuurlijk is Irma niet thuis, anders was meneer de flik hier zo lang niet blijven zitten.
- | [Jerome](#): Aan uw eigen kent ge de hele wereld, hè Zjang. *(Doet de deur al open)*
- | [Bompa](#): Laat het u smaken Jerome.
- | [Jerome](#) : Zal wel lukken. *(Komt iets terug naar binnen)* Zeg Lewiske, als ge uw zaak verkoopt, laat dan iets weten , Freddy mijne jongste zoon zou zo wel iets willen denk ik.*(Jerome af buitendeur)*
- | [Zjang](#) : *(Verbaasd)* Gaat gij uw frituur verkopen?
- | [Lewiske](#)Och , helemaal niet. Alhoewel ik daar soms aan denk, dan kan ik ook eens naar de grotten van Han en daarna gaan dansen.
- | [Zjang](#) : Gij kunt niet dansen.
- | [Lewiske](#) : Met u niet nee dat klopt, als ik met u dans moet ik schoenen met staltenneuzen aandoen.*(Een beetje gegrom van Zjang)*

| [Bompa](#) : Zeg het is hier vandaag zo kalm.

| [Lewiske](#): Het is al een halfjaar kalm. De mensen eten geen friet meer denk ik.

| [Zjang](#): Och dat zal wel beteren.

LEWISKE: *(Lewiske staat achter de toog , Zjang leest zijn gazet)* Zeg Zjang het is vandaag wel vrijdag maar zou het nodig zijn om ons fritvet te verversen, dat is allemaal zo duur en voor die paar frites die we deze week gebakken hebben, dat vet zal nog wel goed zijn.

ZJANG: *(Zonder op te kijken van zijn gazet)* Wij verversen al jaren ons fritvet op vrijdagavond en dat doen we nu ook, veel of weinig gebakken.

LEWISKE: Ge zegt toch "wij", ik moet het weer doen. Gij zit daar de gazet al voor de derde keer te lezen.

BOMPA: Hij zal die van buiten aan het leren zijn.

ZJANG: Zwijgt gij maar, het enige wat gij bekijkt zijn de foto's in de Playboy. (Menzo)

BOMPA: Die zijn ook veel schoner dan zo een stomme foto van onze eerste minister in de gazet.

LEWISKE: Wat moet ik nu doen?

ZJANG: Ververs dat fritvet, maar wacht tot het gesloten is, ik zal morgen de patatten wel schillen

LEWISKE: Ja, ja. *(Gaat langs Zjang zitten)* Zo weinig klanten, we gaan dat financieel nooit volhouden.

ZJANG: Geen paniek schatteke, we hebben nog wat spaarcenten.

BOMPA: *(Schrikt op)*Wie zijn spaarcenten?

ZJANG: De onze bompa, zijt maar gerust, op die van u moeten we niet rekenen, gij blijft op uw geld zitten als een kloek op haar eieren.

BOMPA: Ik moet nog sparen voor mijn oude dag.

ZJANG: (*Ironisch*)Ja, ge kunt eens gaan kijken op de bank of ge niet in aanmerking komt om aan voorhuwelijksparen te doen.

BOMPA: Nee nee, trouwen doe ik niet meer, niet omdat ik er te oud voor ben, nee, ik ben er te slim voor.

LEWISKE: Onze centen zullen gauw op zijn als het zo blijft, vroeger kon men soms eens iets in het zwart verkopen maar tegenwoordig is dat uitgesloten.

BOMPA: Dat zei de kolenboer vorige week ook nog. En dat is niet gemakkelijk, zwarte kool in 't wit verkopen. Pier.

ZJANG : Plezante.

LEWISKE: Het zal vlug moeten veranderen, anders kunnen we onze deur sluiten.

ZJANG: Waar zou het aan liggen, eten de mensen dan gene friet meer, of zou er iets aan schelen.

LEWISKE: Ik weet het niet, vroeger ging het zo goed.

ZJANG: We hebben nog altijd hetzelfde merk van vet, dezelfde leverancier voor onze patatten en het zelfde merk mayonaise.

LEWISKE: En als het zo blijft, en er komt niet meer geld in de schuif dan zal ik nog lang het zelfde kleed moeten dragen.

ZJANG: Als ge graag een nieuw kleed hebt moet ge dat kopen vrouwke, ik wil dat ge net gekleed zijt en in de C&A is dat niet zo duur. Of koop zo een kort rokje, dan komen de klanten misschien terug, niet voor de fritten maar voor uw schoon benen.

LEWISKE: Zotteke.

BOMPA: Spaar ons Heer, daar heeft ons Lewis de knieën niet voor, als ge zo uw klanten wilt terug krijgen, vergeet het maar.

ZJANG: Als ons Katie maar in de zaak wou werken, dan kwamen de jonge kerels hier hunne friet eten, maar onze dochter heeft daar geen goesting voor.

LEWISKE: Ons Katie, die kan niet tegen de geur van fritvet, dat weet ge toch Zjang, die wordt daar misselijk van .

ZJANG: (*Opgewonden*) Oh ja, wordt die daar misselijk van? En zo een hele avond in een discotheek, waar men elkaar niet ziet staan van de sigarettenrook, waar het stinkt naar goedkopen parfum en bier, en waar men potdoof wordt van het lawaai, daar kan onze dochtertje wel tegen.

LEWISKE: Dat is iets anders, dat jong volk moet zich amuseren.

BOMPA: Ja dat is waar.... het is maar te hopen dat ons Katie met al die jonge kerels rond haar van iets anders niet misselijk gaat worden.

LEWISKE: Oh zaag niet bompa, ons Katie is goed voorgelicht.

BOMPA: Dat dacht ons moe van u ook Maar ofwel zijt ge te laat getrouwd, ofwel is ons Katie op zes maanden geboren, ze was nochtans 3.750 kg.

LEWISKE: Moet ge daar nu weer over beginnen.

BOMPA: Ik zeg toch niets.

ZJANG: (*Is opgestaan meent een cervela en geeft hem aan bompa*) Hier zager eet maar een cervela, die gaat anders toch slecht worden.

BOMPA: (*Neemt de cervela*) Ja ge kunt er al iemand de kop mee inkloppen, (*Ruikt er aan*) maar hij stinkt toch nog niet. (*Eet ervan*)

LEWISKE: Als wij onze frituur willen redden, zullen we het met ons tweeën moeten doen Zjang.

ZJANG: Ja op ons Katie moeten we niet rekenen. Als we nu eens wat reclame maakten, zo van "Koop je friet bij Lewis en Zjang.... Ze bakken al friet hun leven lang... Het is nog steeds de beste van de streek.... (*Denkt na*)

BOMPA: (*Vult aan*)Eén friet kopen en gratis een steak.

ZJANG: Hé, hé niet teveel gratis geven, dan verdienen we helemaal niets meer.

BOMPA : Het was maar een voorstel.

LEWISKE: Het beste wat we kunnen doen is de klanten die we nog hebben goed bedienen en vriendelijk zijn.

BOMPA: (*Steekt de cervela omhoog*)Ja, en geef ze wat mosterd bij hunne cervela.

ZJANG: Gij eet toch nooit mosterd, zeurkont.

BOMPA: Ik niet , maar de klanten misschien wel, het is maar dat ge het weet.

LEWISKE: Gij moet ook altijd kunnen zagen hé pa.

BOMPA: Dat weet ik Lewiske, maar ik heb er de ouderdom voor, gij nog lang niet en ge doet het toch al.

LEWISKE: Er valt met u niet te praten.

BOMPA: Zwijg dan.

LEWISKE: (*Wil naar de keuken gaan*) Ik zal het fritvet maar afzetten, er zal toch niemand meer komen.

ZJANG: Nee Lewiske, eerst nog één van uw beste klanten goed verzorgen.

LEWISKE: Wie dan?

ZJANG: Ik, Zjang Vanlingen, geef mij maar eens een grote frit.

LEWISKE: Nu nog, het is kwart voor twaalf.

BOMPA: (*Kijkt op zijn klok*) Zeventien minuten voor...

ZJANG: Hoor hem daar, de sprekende klok, bij de derde toon is het precies 23 uur en 43 minuten en 15 seconden.

BOMPA: Tuut, tuut, tuut.

ZJANG: En ons frituur is open tot 24 uur.

BOMPA: Tot 00.00 uur tuut tuut tuut.

LEWISKE: Ja, ja het is al goed, wilt gij ook nog iets eten bompa?

BOMPA: Nee, nee mijne maag krijgt die cervela nog niet verteert.

LEWISKE: Wat moet op die frit zijn Zjang?

ZJANG: Mayonaise en wat zuur ajuintjes.
(*Lewiske af in de keuken, Zjang zegt tegen Bompa*)
En moet ik u nog niet naar bed brengen?

BOMPA: Ik ga nog niet slapen, er is seffens nog een schone film op R.T.L.

ZJANG: Daar begrijpt gij toch niets van.

BOMPA: Begrijpen moet ik het niet, maar het oog wil ook eens wat, hé Zjang.

ZJANG: Oude zot (*Zjang begint op te ruimen en bedenkt nog en slogan*) “
De frit van Zjang die mag er zijn. Met mayonaise of pickels altijd
even fijn” Dat klinkt goed.

BOMPA: (*Bedenkt ook een slogan*)
“Kom eens kijken naar Lewiske haar mooie benen, maar pas op of
Zjang stampst tegen uw schenen”.

ZJANG : Eet uwe cervela op en zwijg.

RUDY: (*Komt binnen door de buitendeur*) Hallo de mannen..

ZJANG: Daar hebt ge de Rudy... nog honger?

RUDY: Ja als het vet nog warm is dan had ik nog graag ne frit gehad.

ZJANG: Rudy dat weet ge toch... ons fritvet blijft warm tot 12 uur.

BOMPA: Tot 00.00 uur tuut, tuut, tuut.

ZJANG: Eet die cervela op en zwijg, zeurkont. Ons fritvet blijft warm tot 12 uur. Wij zijn niet zoals sommige andere frituren, die hangen een bordje op de deur, “open tot 12 uur” en als er dan om half twaalf geen klanten zijn sluiten ze de deur. Dat doen wij niet, wij bedienen onze klanten goed.

RUDY: Geef me dan maar ne grote frit en ne cervela, met een beetje mosterd.

BOMPA: Wel wat heb ik gezegd, cervela met mosterd.

ZJANG: *(Roept naar Lewiske)* Lewiske hebt ge het gehoord, ne grote frit en ne cervela.

BOMPA: Met mosterd!

LEWISKE: *(Komt uit de keuken en is overdreven vriendelijk)* Komt in orde, ha dag Rudy, hoe is het jongen.

RUDY: Goed Lewiske goed.

LEWISKE: En met uw ma en pa, hoe is het daar mee?

RUDY: Ook goed, denk ik.

LEWISKE: Doe ze de groeten.

RUDY: Dat zal ik doen.

ZJANG: Kom, Lewiske niet zeveren. Bakt die frit maar vlug.

LEWISKE: *(Stil tegen Zjang)* Ik moest toch vriendelijk zijn.

ZJANG: Vooruit maar, Rudy heeft honger.

LEWISKE: Is ‘t waar? Dan zal ik uw fritteke eens vlug gaan bakken.

RUDY: Fritteke, ik moet ne grote frit hebben Lewiske.

LEWISKE: Met mayonaise of ...euh?

RUDY: Pickels als 't kan.

LEWISKE: Pickels, dat is zeker, we hebben lekker pickels.

RUDY: Ja ik weet het, ik heb die hier nog al gegeten. (*Lewiske af in de keuken*)

ZJANG: Ga zitten Rudy. (*Rudy en Zjang gaan aan een tafeltje zitten*) En op stap geweest?

RUDY: Ja zo een beetje.

BOMPA: Een beetje op stap, dat bestond in mijne jongen tijd niet, ofwel ging ik dat de
stukken er af vlogen ofwel bleef ik thuis.

ZJANG: Ja ja we kennen u.

BOMPA: (*Tegen de zaal*) Dat denkt hij.

ZJANG: En de Valère waar zit die?

RUDY: Die is met zijn lief nog ergens anders naartoe.

ZJANG: Vrijt de Valère? (*Lewiske komt achter de toog*)

RUDY: Ja ja een ferm kind , ze heeft het wel wat hoog in hare bol, maar ze mag gezien worden.

BOMPA : Dat is al veel .

RUDY Hij was er al een paar weken zot op, en vandaag is hij met haar aan de klap geraakt, ik heb ze maar laten klappen en ben het afgebold. Ik heb hem gezegt dat ik hier nog ne frit kwam eten. en weet ge wat Valère zijn lief toen zei?

BOMPA: Ze zei, wij komen straks ook nog.

RUDY: Nee, ze zei, frit! Wij gaan bij Pi-Sang lekker chinezen.

ZJANG: Pi- wie, Pi- wat?

LEWISKE: Awel Zjang, bij Pi-sang ,dat is dat Chinees restaurant langs de grote baan.

ZJANG: Is die zijne frit beter dan de mijne?

LEWISKE: Het is niet de bedoeling om bij een Chinees frit te gaan eten.

ZJANG: Wat gaan die daar dan eten?

RUDY: Rijst met.....

BOMPA: Met mayonaise en pickels.

RUDY: Rijst met soja-scheuten en vlees en euh.... Nog zo van alles.
(*Lewiske af in de keuken*)

ZJANG: Wat van alles?

RUDY: Ja zeg dat weet ik ook niet, maar het is van alles.

ZJANG: Rijst! Dat vreten ze thuis nog niet.

RUDY: Wel dat heb ik tegen Valère ook gezegd.

BOMPA: Rijstpap met bruine suiker, lekker.

ZJANG: We hebben het niet over rijstpap, maar over rijst met soja-scheuten.

BOMPA: Dat ken ik niet.

ZJANG: Het is maar goed dat ge dat Chinees eten niet kent, uwe maag kan dat niet verdragen.

RUDY: Ik wil u niet bang maken Zjang, maar die Chinese restaurants hebben tegenwoordig heel wat te doen.

LEWISKE: *(Op uit de keuken met 2 frites en cervela voor Rudy)* Ik heb dat ook horen

vertellen, de mensen die vroeger hier een frit met een hamburger-special kwamen eten, die gaan nu naar de Chinees bami-goering eten. *(Rudy en Zjang eten hun frites)*

BOMPA: En nog zo van alles.

ZJANG: Bami-goering hoe is het mogelijk, ik hoor al aan de naam dat het niet te vreten is.

RUDY: Maar er is daar nog veel meer te krijgen.

ZJANG: Dat zal wel, wat dan allemaal?

RUDY: Veel, heel veel en al die gerechten zijn genummerd.

ZJANG: Genummerd?

RUDY: Ja bijvoorbeeld, als ge daar nu haaienvinnensoep wilt bestellen, dan moet ge niet zeggen, 1 maal haaienvinnensoep, nee dan moet je zeggen 1 maal nummer 14.

ZJANG: Dat versta ik niet.

BOMPA: Gij zijt ook gene slimme hé Zjang.

ZJANG: Zwijgt gij maar.

LEWISKE: Ik heb dat ook horen vertellen, al de gerechten bij de Chinees zijn genummerd en nummer 14 dat zal haaienvinnensoep zijn en nummer 15 is..... *(Kijkt naar Rudy)*

ZJANG: Ja....en wat is nummer 15?

RUDY: Dat weet ik ook niet Zjang.

ZJANG: Dat begint al goed.

BOMPA: Nu moet ik Zjang toch gelijk geven, het is niet gemakkelijk.

RUDY: Maar dat is het wel.

ZJANG: Gij zijt daar precies ook al geweest.

RUDY: Ik ben daar met de mannen van het werk eens een Chinese rijstschotel gaan eten.

ZJANG: Gij , een rijstschotel? En was het lekker?

RUDY: Lekker? Ja dat ging nogal.... maar het was wel veel. Zo van die schotels met rijst en groenten en vlees. En daar zetten ze dan een paar kaarsjes onder om de boel warm te houden, ja want koude rijst is niet smakelijk.

ZJANG: En warme rijst is dat wel smakelijk? Ge weet toch wel wat men daar van krijgt?

RUDY: Nee.

BOMPA: (*Kent de mop al*) Ge krijgt daar spleetogen van.

LEWISKE: (*Kent de mop ook al*) Bompa het is goed, Rudy is aan het eten.

RUDY: Spleetogen.?

ZJANG: Ja spleetogen.

RUDY: En hoe zou dat dan wel komen.

ZJANG: Wel als ge veel rijst eet, dan krijgt ge problemen met uwe stoelgang, begrijpt snapt ge het....rijst dat stopt.

LEWISKE: (*Is achter de toog bezig*) Het is goed Zjang.

ZJANG: Laat mij die jongen toch inlichten voor het te laat is. Dus, als ge veel rijst eet kunt ge moeilijk naar de.... zeg het dan.

RUDY: Naar de W.C. gaan.

ZJANG : Voila.

BOMPA: En die chinezen zitten dan op de W.C. te wachten en te drukken (*Doet zijn ogen dicht*) zo van, het zal wel komen.

RUDY: Ik snap het.... het zal wel komen.

ZJANG: En daarom hebben die Chinezen spleetogen.

LEWISKE: Ge zijt gek.

ZJANG: Nee Lewiske dat is zo, dus opgepast Rudy nu hebt ge nog schoon ogen.... Rijst met soja-scheuten, hoe is het toch mogelijk, ge moest het ze thuis eens voorzetten, ze zouden er hunne bek niet aan vuil maken.

RUDY: Maar ge kunt daar ook frit krijgen.

BOMPA: Maar die is niet te vreten.

ZJANG: *(Bekijkt bompa)* Voilà, hij zegt ook iets fatsoenlijks.*(Tegen Lewis)* Schrijf het op want het kan nog een tijdje duren voor het nog eens gebeurd. Dus die Chinese frit is niet te vreten?

RUDY: De frit van hier is beter Zjang dat moet ik zeggen.

ZJANG: Voilà.... en waar woont die Chinees?

LEWISKE: Langs de grote baan.

ZJANG: En hoe heet die zaak?

RUDY: Pi-Sang.

ZJANG: Pi-Sang... wat is dat voor ne naam.

BOMPA: Ja die Chinees zal Pi heten met zijn voornaam en Sang met zijn familienaam.

LEWISKE: Wel ja, zo simpel is dat.

RUDY: Zeg Lewiske geef me eens een pintje, en drinkt allemaal iets van mij.

LEWISKE: Komt in orde.

BOMPA: Voor mij een pint.

LEWISKE: En voor u Zjang?

ZJANG: (*Zit te denken*) Pi-Sang begot.

LEWISKE: Wablieft....ne pisang?

ZJANG: Nee, nee een pint , ik zei zomaar Pi-Sang. En die bakt ook frit?
(*Lewis gaat pinten tappen...Katie de dochter roept vanuit de keuken*)

KATIE: Ma ik ben thuis.

LEWISKE: Ik hoor het kind.

ZJANG: (*Kijkt op zijn horloge*) Katie kom eens hier. (*Katie op uit de keuken*)

KATIE: Ja pake wat is het?

ZJANG: Waar zijt gij zolang gebleven? Op vrijdagavond moet ge om elf uur thuis zijn, dat weet ge.

KATIE: (*Negeert de opmerking van Zjang en gaat tot bij Rudy*) Hier zie de Rudy, ook, nog honger?

RUDY: Zo een beetje Katie, als ik 's vrijdags gene frit gegeten heb, kan ik niet in slaap geraken.

KATIE: En hoe is het met Valère?

RUDY: Die vrijt.

BOMPA: En het is naar het schijnt de moeite waard.

RUDY: Een schoon kind dat moet ik zeggen, zo van zijne ouderdom.

KATIE: Valère een lief, dat had ik nooit gedacht.

BOMPA: Waarom niet, uwe pa heeft zelfs een lief kunnen krijgen, en zo schoon is die toch ook niet.

KATIE: Onze pa een lief?

BOMPA: Wel ja, 20 jaar geleden, uw ma.

KATIE: Aa ja.

ZJANG: (*Streng*) Katie, waar zijt gij zo lang gebleven?

KATIE: (*Onschuldig*) Wie?Ik pa?

ZJANG: Nee gij.

KATIE: Oo wij.... Wij zijn nog pizza gaan eten bij Peppy de Italiaan.

ZJANG: Pizza!

KATIE: Ja pake, voor 210 frank (*Toont met haar handen*) zo ne pizza, ik heb hard moeten eten om hem op te krijgen.

BOMPA: Pizza.. baaa.....

RUDY: Lekker bompa.

Met opmaak: Engels (Verenigde Staten)

KATIE: (*Tegen Rudy*) Ik had de “Margareta” genomen.

RUDY: Ge moet de “Quatro fromage” eens proberen, die is maar 40 frank duurder, maar echt lekker.

KATIE: Quatro fromage dat is pizza met vier soorten kaas pa.

ZJANG: Ja, ja zoveel Engels versta ik ook wel.

RUDY: En ze hebben daar ook lekkere wijn.

BOMPA: Waar blijft mijn pint.

ZJANG: (*Kwaad*) Zeg wat scheelt er verdomme aan mijne frit, den ene gaat bij Pi-dinges rijst met soja-scheuten vreten, mijn eigen dochter gaat bij Peppy voor 210 fr zo een pizza eten (*Loopt tot aan de toog*) Moet ik eens voor 210 fr frit bakken, ge zult begot ook hard moeten eten om het op te krijgen.

LEWISKE: *(Brengt het bier)* Zijt toch kalm Zjang, hier drinkt maar eens aan uw pint. *(Geeft pinten aan Zjang ,Rudy en bompa)*

ZJANG: Het is toch waar verdomme. Chinesen ...Italianen ...rijstpizza
En mijne frit, mijne echte Belgische frit kan ik zelf opeten.

BOMPA: *(Tegen het publiek)* Hij de fritten en ik de cervela's.

ZJANG: Wat scheelt er aan mijne frit?

RUDY: Niets Zjang, de frit is hier prima, maar...

ZJANG: Maar wat.... Is de mayonaise niet goed, maar zegt het dan.

KATIE: Oh pa, de mensen willen soms wat anders.

BOMPA: Ik ook.*(Steekt zijn stuk cervela omhoog)*

RUDY : En dat wordt nog erger, in de stad is er ook al een Mexicaans, een Indische, een Paktstaans en een Grieks restaurant.

KATIE: Ge vergeet den Turk nog Rudy.Ge moet daar eens een döner kebab gaan eten eten pa.

BOMPA: Donor ke watte?

KATIE: Döner kebab.

RUDY: Dat is schaapenvlees bompa.

BOMPA: *(Doet zoals een schaap)* Béééééé...

ZJANG: Bij de Turk, zijt gij bij een Turk gaan eten?

KATIE: Oh ja pa, ge moet dat ook eens proberen.

ZJANG: Ik probeer niets, de Belgische keuken is voor mij goed genoeg.

RUDY: Mexicaans is ook niet slecht.

KATIE: Ja, maar het is wel pikant.

ZJANG: Pikant... als het dat maar is. (*Gaat achtere de toog en neemt een potje saus*) Hier zie dit is een nieuw sauske Peperini Mexicano, en dat is gemaakt van (*Leest*) groene peper, witte peper, zwarte peper, pilli pilli, samba olek, paprika en whisky. Als ge dat eet en ge gaat 's anderendaags naar de w.c. dan is het juist alsof ge in vuur staat, zo pikant is dat. (*Geeft het potje onbewust aan bompa die er van proeft*)

LEWISKE: Zjang, a.u.b, zijt toch kalm.

ZJANG: Maar dat is zo, wel bompa is het pikant of is het niet pikant?

BOMPA: (*Kan niets meer gezegt krijgen en trekt rare gezichten*)

LEWISKE: (*Tegen bompa*) Hebt gij daar van gegeten bompa? (*Bompa wordt helemaal rood*) Zjang ...vlug een glas water.

ZJANG: (*Neemt bompa zijn pint*) Hier drink maar eens aan uw pint. (*Bompa drinkt*)

LEWISKE: Die mens zou zich nog dood eten.

ZJANG: (*Tegen Katie*) Ja Katie gij met uwe Mexicaanse prul.

KATIE: Ja maar pa dat potje saus hebt gij aan onze bompa gegeven.

ZJANG: A ja, maar gij zijt er wel over begonnen, ge ziet wat er allemaal kan gebeuren met die vreemde prul.

RUDY: Dat is juist zo plezant.

ZJANG: (*Wijst naar bompa*) Die mens was bijna dood, is dat plezant?

RUDY: Nee, ik bedoel, als men overal eens gaat eten dan leert ge veel over die mensen hun keuken en over hun kultuur.

BOMPA: Ja, ja allemaal kul zei Tuur.

ZJANG: Ik heb hier in mijn frituur nog nooit een Chinees gezien om wat van onze kultuur op te steken

BOMPA: Een Turk toch wel Zjang.

ZJANG: Een Turk wel ja, ene die de weg naar de ziekenkas kwam vragen.

LEWISKE: Ik weet niet wat gij tegen die mensen hebt.

ZJANG: Ik heb daar niets tegen, laat die mensen maar schapenvlees eten en dat de Belgen hunne frit eten....Frit dat is begot het enige waar wij als Belg fier kunnen over zijn.

VALERE: (*Op langs de voordeur*) Goedenavond allemaal.

KATIE: Daar de Valère, het lief al naar huis gedaan?

VALERE: Heeft Rudy weer niet kunnen zwijgen.

RUDY: Ze vroegen naar u en ik kon toch niet liegen hé Valère.

KATIE: Het is een schoon meisje heb ik gehoord.

VALERE: A ja Katie, dat klopt, ze mag er zijn.

ZJANG: Ja, strontvliegen zijn er ook.

LEWISKE: Zjang a.u.b. gebruik uw manieren.

BOMPA: Hoe kunt ge nu iets gebruiken dat er niet is.

ZJANG: Eet gij nog maar wat pikante saus.

VALERE: Geef ons allemaal iets te drinken Zjang, voor mij een pint.

ZJANG: Dat is al andere taal. Rudy voor u.

RUDY: Nog een pint Zjang.

ZJANG: Katie?

KATIE: Tonic.

ZJANG: Ligt die pizza nog zwaar op uwe maag kind.

KATIE: Nee pa, ik drink geen bier dat weet ge.

LEWISKE: Dat zijn dan drie pinten en een tonic. (*Wil achter de toog gaan*)

BOMPA: Zeg , ik heb ook dorst... een pint voor mij.

ZJANG: (*Kijkt op de kaart*) Lewiske dat is dus 4 maal nummer 1, en 1 maal nummer 8 en drink zelf ook iets.

LEWISKE: Wat zegt gij allemaal.

ZJANG: Kijk maar op de kaart, 4 maal 1 en 1 maal 8

LEWISKE: Zot. (*Lewiske gaat de pinten halen*)

VALERE: Wel, zo werken ze bij de Chinees ook.

ZJANG: Bij de Chinees? Zijde gij bij de Chinees geweest Valère?

VALERE: Ja Zjang.

ZJANG: Zet dan het fritvet maar af Lewiske, want ik zie aan Valère zijn ogen dat hij geen honger meer heeft.

VALERE: Dat klopt, ik moet vandaag niets meer hebben, ik ben samen met mijn lief bij Pi-Sang een Chinese rijstschotel gaan eten.

RUDY: En was het lekker?

VALERE Ja , dat ging nogal.

ZJANG : En veel zeker.

VALERE: Dat klopt Zjang, zijt gij daar ook al geweest.

ZJANG: Ik? Bij een Chinees, zijde gij zot, geef mij maar onze Belgische frit.

VALERE: Maar bij de Chinees wordt ook frit gegeten hoor.

ZJANG: En waarom eten ze die daar, want die Chinese frit ,(Doet teken op *bompa*) zeg het nog eens bompa.

BOMPA: Is niet te vreten.

ZJANG: Voilà, nu hoort ge het eens van een oude wijze man.

BOMPA: Bedankt Zjang.

VALERE: Ja, ge hebt gelijk maar....

LEWISKE: De mensen gaan daar naar toe omdat ze iets nieuws willen proberen.

ZJANG: Ze gaan daar niet alleen om te eten maar ook voor de cultuur.

KATIE: Gij verstaat dat niet pa.

ZJANG: Awel nee, ik versta dat niet, dat klopt.

KATIE: Ga daar dan samen met ons ma ook eens eten.

BOMPA: En ik dan?

ZJANG: Gij hebt uwe cervela nog niet op (*Bompa eet vlug het stukje cervela op*)En ge kunt dat eten van die Chinees niet verdragen.

KATIE: Neem onze bompa toch mee pa, die mens zou daar veel plezier aan hebben.

ZJANG: Veel plezier ... met naar de jonge meisjes te kijken zeker.

BOMPA: Als het alleen maar kijken is doe ik toch niets verkeerd.

KATIE: Ik zal wel een tafel reserveren.

ZJANG: Nee niks van, gene Griek gene Italiaan en zeker gene Chinees.

LEWISKE: Dat is niets voor ons, wat zouden wij daar trouwens eten?

RUDY: Als ge nummer 69 besteld, dat is lekker.

ZJANG: Nummer 69?

BOMPA: Ja dat klinkt wel smakelijk, nummer 69.

ZJANG: En wat is dat dan?

VALERE: Wacht ik heb hier nog een lijstje met alle gerechten op. Nummer 69 dat is
“Tong Koe Kai”.

BOMPA: Koe tong.... boe.

KATIE: Nee bompa “Tong Koe Kai” dat is Chinees.

VALERE: En dat betekend, kipfilet met Chinese scampi's (*Leest verder*) en
“Kai li Kai” dat is kipfilet met knoflook, ook lekker.

ZJANG: En welke nummer is dat?

VALERE: Nummer 70.

ZJANG: Als ik zou gaan, ik zeg zou gaan dan neem ik dat met knoflook,
dan hebben mijn klanten daar ook een paar dagen plezier van.

BOMPA: Eet dan maar een cervela, daar zit ook look in.

KATIE: Wanneer gaat ge pa? Maandag dan is het hier toch gesloten. En
ons ma zou dat ook fijn vinden...hé ma.

LEWISKE: Dat weet ik nog niet.

ZJANG: Nee nee ik ook niet, trouwens ik heb geen Chinees geld.

KATIE: Och pa, het is daar echt gezellig.

RUDY: Ja en romantisch met die Chinese lampionnekens tegen de muur.

VALERE: En een grote aquarium met Chinese vissen.

KATIE: En van die zachte Chinese muziek, gezellig.

ZJANG: Chinese muziek, hier moet de ganse dag van dat gejangk op staan
of het is niet

goed. En als ik eens graag naar Danna Winner luister, dan zegt ze dat ik ouderwets ben.

KATIE: Oh pa die plaat van Danna Winner hebt ge al grijs gedraaid.

ZJANG: En van de muziek die gij draait, daar wordt ik nog grijs van en bompa ook.

BOMPA: Ik ben al grijs, maar wel van uw gezaag Zjang. De muziek die Katie speelt hoor ik graag , dat van....(*Bompa probeert een modern liedje te zingen, aan gemoedigd door Katie, Valere en Rudy*)

LEWISKE: Hier zijn de pinten, en zijt nu maar rustig. (*Lewis zet een platau met pinten op de tafel en geeft Bompa zijn pint*)

ZJANG: Neem op mannen. Schol. (*Iederéén neemt zijn pint*)

RUDY: Gezondheid Valère.

ZJANG: En drink maar eens goed door Valère, dat die vuile smaak van die soja-scheuten uit uwe mond is.

LEWISKE: Gezondheid Valère.

VALERE: Schol.

ZJANG: Zeg en bij die Chinees kunt ge daar ook een fatsoenlijke pint bier krijgen.

RUDY: Zeker Zjang die hebben daar gewoon Belgisch bier.

KATIE: En wijn van het huis, Chinese wijn.

VALERE: En van dat straf spul, gemaakt van rijst.

ZJANG: Van rijst, dat kan niet goed zijn. Ik heb al koppijn als ik er aan denk.

BOMPA: Onder de oorlog stookten we alcohol van patattenschillen, en daar werden we ook zat van.

ZJANG: En ziek zeker.

BOMPA: Dat ook ja.

KATIE: Ga maar eens eten bij de Chinees, ge zult er niet ziek van worden.

RUDY: Het zal meevallen daar ben ik zeker van.

VALERE: Zeg, nu we toch bezig zijn van de Chinees, weten jullie waarom die Chinezen spleetogen hebben?

ZJANG: Wel ik ken niet veel van Chinezen, maar dat weet ik nu wel.

VALERE: Ken je ze al? Gij ook bompa?

BOMPA: Ja ja, (*Lacht en nipt met zijn ogen*) Het zal wel komen.

LEWISKE: Zeg is het bijna goed, het is hier een frituur.

KATIE: Een frituur ja, en wat kunt ge hier krijgen, ne cervela, ne hamburger en dan hebt ge het bijna gehad.

RUDY: Dat klopt , Lewiske ge moet hier ook eens iets nieuws op het menu zetten.

LEWISKE: We kunnen toch moeilijk rijst gaan koken en daar dan een hamburger-special bij geven. (*Zjang zit aandachtig te luister*)

KATIE: Daar zegt ge zoal iets make, waarom niet.

LEWISKE: Wie gaat er hier rijst komen eten?

KATIE: Niemand, zolang als dat hier een gewone frituur is, maar als we nu eens.....

ZJANG: Ge wilt toch niet zeggen Katie?

KATIE: Ja pa dat wil ik zeggen.

VALERE: Dat is het, ge moet hier een Chinees restaurant van maken.

LEWISKE: Zotteke, en wie gaat er hier de Chinees spelen?

BOMPA: Ik (*Trekt spleetogen*)

KATIE: Welja, onze bompa, ons make, onze pa en ik.

LEWISKE: Gij kunt niet tegen de geur van fritvet.

KATIE: Maar bij de Chinees is het meestal rijst en dat stinkt niet.

LEWISKE: Niets van, geen gekke toeren.

ZJANG: Ja maar wacht eens vrouwke, laat ons daar eens serieus over klappen.

LEWISKE: Zijde gij zot, ik kan toch geen Chinees eten koken.

ZJANG: Daar bestaan kookboeken voor, Chinese kookboeken.

BOMPA: Die kan ons Lewis niet gelezen krijgen Zjang.

ZJANG: Zwijg. Kom Lewiske zet u eens (*Lewiske blijft staan*) Valère leg het eens uit, hoe werkt dat bij de Chinees?

VALERE: Volgens mij is dat een kwestie van sfeer.

BOMPA: Sfeer, daar krijgt ge uwe buik niet van vol.

ZJANG: Maar zwijg toch eens zagevent, sfeer Valère. Leg uit.

VALERE: Als we hier zo een beetje veranderen en wat oosterse muziek draaien dan....

ZJANG: Oosterse muziek, gene Chinese?

KATIE: China ligt in het Oosten pa.

BOMPA: Dat is zeker Zjang, de driekoningen kwamen uit het oosten en daar was toch een gele Chinees bij.

ZJANG: Geel? Dat is waar, ne Chinees ziet geel. Hoe gaan we dat doen?

BOMPA: Dat is niet moeilijk, als ge mij nog veel van die cervela's geeft, dan krijg ik ne slechte lever en de geel verf, binnen een paar dagen zie ik dan zo geel als een banaan en dan is dat probleem ook weeral opgelost.

VALERE: Och, we hangen hier een paar van die gele lampen en dan krijgt ge zo een
gele schijn op uw gezicht.

RUDY: Trouwens de mensen komen om te eten niet om te kijken.

LEWISKE: Ik zeg dat ge zot zijt.

KATIE: Nee ma, dat gaat allemaal, we trekken onze bompa een Chinees kostuum aan, zetten hem een pruik op met zo een lange vlecht en een potske op zijne kop, het
zal een echte Chinees zijn.

BOMPA: Ja ik hoor het al, ik zal weer de poppenkast moeten spelen.

RUDY: En ge lispelt zo een beetje en zegt "lijst" in plaats van "rijst".

BOMPA: Lijst met bami-goeling.

VALERE: Voilà, hij kent het al.

LEWISKE: Niets van, dat kunnen wij niet. Met al de Chinezen maar niet met den deze.

ZJANG: Lewis, als het is om onze zaak te redden kan ik alles.

KATIE: Ge hebt gelijk pa.

LEWISKE: Ja ja maakt hem nog maar wat zotter.

KATIE: Maar make....

ZJANG: Stil, stil, stel nu dat we het doen, wat moet er dan veranderen?

VALERE: (*Staat recht en bekeurt de zaak*) Een paar lampionnekens hier en een paar Chinese prenten daar tegen de muur (*Doet de deur van het bierkot open*) en hier van deze plaats maakt ge het restaurant, er kan minstens 25 man zitten en hier dan nog ne man of 10, ja dat zal voorlopig wel genoeg zijn, later kunt ge nog altijd bij bouwen.

LEWISKE: Zeg beste kerels, dat daar is onze voorraadkamer, daar staat ons bier en liggen
onze patatten

RUDY: Patatten hebt ge dan niet veel meer nodig Lewiske.

ZJANG: Het komt in orde, ik voel het , ik heb er altijd van gedroomd om eens iets gekes en groots te doen.

BOMPA: Ga dan maar naar de dierentuin een olifant wassen, dan hebt ge ook iets groots gedaan.

LEWISKE: Iets groots doen ...hij daar... om iets gekes te doen hebt gij niet veel nodig want gij zijt zo zot als een mus.

ZJANG: Wacht maar meisje, wacht maar.... Wat moet er nog veranderen?

RUDY: Ne bak met vissen die moet er zeker staan, want dat brengt volgens de
Chinezen geluk.

ZJANG: Geen probleem, hier zetten we ne bak met forel.

KATIE: Gene forel pa, die vissen dienen niet om op te eten, dat moeten Chinese vissen zijn als decoratie.

LEWISKE: Allé vooruit ga maar een doos pieren vangen dan kunt ge morgen in China gaan vissen, maar wel thuis zijn voor het donker is.

BOMPA: Die bijten niet op pier, die vangt ge alleen met patat.

ZJANG: Zwijg zager. Dus hier de visbak, wat nog?

KATIE: Het allerbelangrijkste is de menukaart pa.

LEWISKE: En welk Chinees eten gaat ge hier klaar maken?

BOMPA: Rijst met currysaus, rijst met pepersaus, rijst met tomatensaus, en als nagerecht rijstpap.

ZJANG: Is het bijna goed!

BOMPA: Rijstpap dat is zeker goed.

ZJANG: Als gij uwe mond nu nog éénmaal durft opendoen, kap ik er die Mexicaansesaus in. Waar waren we gebleven?

KATIE: De menukaart pa.

RUDY: Zjang dat is heel simpel, ga een paar maal bij de Chinees eten, kijk daar eens goed rond en schrijf alles op wat ge ziet en proeft.

LEWISKE: Ge zijt allemaal zot.

ZJANG: Nee nee Lewiske dat komt in orde, we moeten kalm beginnen.,alles goed voorbereiden dat is heel belangrijk. Maar wat ook heel belangrijk is, hoe gaat dat hier heten?

LEWISKE: Zoals het nu heet “Frituur bij Lewiske” Ik zal frit blijven bakken tot mijn pensioen.

KATIE: Maar make toch.

RUDY: Zjang heeft gelijk, ne naam is heel belangrijk.

VALERE: Wacht, wat denken ge van “ In de groene draak”

LEWISKE: Niets van, gene zever.

RUDY: “ In de gele lotus”

LEWISKE: Nee zeg ik.

ZJANG: “ De rode papaver”

LEWISKE : Hij zal ook eens iets zeggen.

BOMPA: Ik weet het “ In de zwarte mossel”

ZJANG: (*Kwaad, neemt pot met Mexicaanse saus*) Als ik u dat potteke saus laat opeten zult ge wel een gezicht trekken gelijk een mossel.

BOMPA : Wat heb ik nu weer verkeerd gezegt.

ZJANG : Bij ne Chinees verkopen ze geen mosselen, kieken.*(Iedereen zit te denken)*

KATIE: “ De witte lelie” dat is mooi.

LEWISKE: (*Begint te lachen*) Waarom niet “ Op de purpere hei” en als ge dan nog liedjes van Armand Preudomme zingt gaan de mensen zich echt in China voelen. Hoe is het toch mogelijk, mossel , draak, papaver , lelie...Bij Lewiske ja zo heet dat hier.

ZJANG: Ha, ha, ha lach er maar mee, maar ge zult niet blijven lachen.

VALERE: “ De Chinese muur”

BOMPA : Ze hebben die in Duitsland nog maar juist afgebroken, gaat ge hier opnieuw ene zetten.

ZJANG: Nee, nee Valére gene muur, het moet echt Chinees klinken.

LEWISKE: “Zjang”..... is het nu bijna goed met die zever.

ZJANG: (*Enthousiast*) Dat is het, dat is het vrouwke, het ei van Columbus.

KATIE: Columbus, die heeft Amerika ontdekt pa, niet China.

ZJANG: Nee dat bedoel ik niet, maar uw ma zei “Zjang” en dat is het. “ Bij Zjang”
we spreken dat wat anders uit en het is “ Bij Sang”

KATIE: Dat is bijna hetzelfde als Pi-sang.

ZJANG: Wacht eens, wacht eens, die Pi, die heet Sang met zijn familienaam en ik heet

“Sang” met mijn voornaam en Vanlingen met mijn familienaam, we maken van Vanlingen “Ling” en we hebben “Sang-Ling” als dat niet Chinees klinkt.

VALERE: “ Bij Sang-Ling” dat is het.

KATIE: Goed zo pa “Sang-Ling” geweldig.

LEWISKE: Ik geloof dat het tijd wordt Pa-Ling dat gij met Ma-Ling mee gaat slapen want ge hebt rust nodig zo te horen.

RUDY: Ha dat is een goei, Paling en Maling.

BOMPA: Spijtig dat ik niet Vanlingen heet, anders hadt ge nog ne Pier-ling om uwe pa-ling te vangen.

ZJANG: Pier-ling dat is goed, wel ge moogt vanaf nu mijne naam gebruiken, gij heet van af nu Pier-Ling.

LEWISKE: Zjang zet uw klanten buiten en ga slapen voor ge helemaal doorslaat.

ZJANG: Wel ja mijn klein Ma-lingske we gaan naar bed.

LEWISKE: Zjang ik zei slapen, verstaan.

ZJANG: Zeker, maar eerst wil ik nog wat wakker liggen om wat Chinees te klappen.

LEWISKE: Chinees klappen, ik zal u in zuiver plat Vlaams wel eens zot verklaren. Hoe is het toch mogelijk. Zjang Vanlingen wil de Chinees uithangen.

VALERE: Maar probeer het eens Lewiske, ge doet daar toch niemand kwaad mee.

RUDY: En als ge hulp nodig hebt, ik wil altijd een hand helpen.

ZJANG: Dat komt in orde. Lewiske zet de rijst maar op het vuur, ik voel dat het gaat lukken.

LEWISKE: Gek! Allemaal gek!

ZJANG: Dat klopt, maar het zijn de gekken en de durvers die de wereld veroveren.

BOMPA: Dan gaat gij het nog ver brengen Zjang.

LEWISKE: Ik moet de wereld niet veroveren, laat mij maar in mijn frituurke frit bakken. En dat de Chinezen maar rijst koken, ieder zijn eigen keuken. , nu gaat onze Zjang vreemdeling spelen in zijn eigen land. Als zot zijn pijn moest doen.

Kom bompa-ling ik ga u in bed stoppen, laat die Chinezen nog maar wat zeveren. En Katie, zie dat ge ook in bed ligt.

KATIE: Ja ma.

BOMPA: Verdorie nu heb ik die film op R.T.L. gemist. (*Lewiske af in de keuken met bompa*)

ZJANG: Het zal nog wel een tijdje duren voor we die overtuigd hebben.

KATIE: Laat dat maar aan mij over pa, als ik lang genoeg zaag kan ons ma me toch niets weigeren.

ZJANG: Nee dat is waar. Zeg mannen maar nu ga ik u toch aan de deur zetten hoor,
ik moet nog wat goei punten halen bij ons Lewis.

VALERE: We zijn weg Zjang.

ZJANG: Katie ruim eens gauw de tafels op.

RUDY: Wacht ik zal even helpen. (*Katie en Rudy ruimen samen op*)

VALERE: Zeg, als ze toch nog aan het werk zijn geef ons dan nog gauw iets te drinken,
het fleske is goed.

ZJANG: Wel ja dat is dan ene van mij. (*Neemt 3 flesjes bier en brengt ze aan de tafel*)
Ik zie het al voor mij "Sang-Ling" toch goed bedacht hé?

KATIE: Heel goed pa.

ZJANG: Maar eerst ons ma omklappen.

KATIE: Dat lukt wel pa, binnen een maand is hier alles in orde.

ZJANG: Binnen een maand al, verdorie er zal nog veel werk zijn. Schol.

VALERE: Schol, op het succes van “Sang-Ling”

| RUDY: Schol Pa-Ling. En ga nu maar eens gauw kijken of Ma-Ling nog iets te vertellen heeft.

Met opmaak: Nederlands (België)

DOEK.

TWEEDE BEDRIJF.

Tussen het eerste en het tweede bedrijf is er enige tijd nodig om het decor een beetje aan te passen.

Het is vrijdagavond zes weken later, de frituur is omgebouwd als een Chinees restaurant. Dat kan gebeuren met enkele Chinese prenten en lampionnetjes en een lichtreclame met “Sang Ling” op.

Men kan de aankleding laten gebeuren naar eigen smaak en mogelijkheden. De echte restaurantzaal is onzichtbaar, hij is ingericht in het vroegere bierkot. Er staat ergens een bokaal met goudvissen, goed zichtbaar.

Als het doek open gaat is het donker op de scène. Zjang staat op een trapladder en is nog aan de lichtreclame aan het werken, hij heeft een zaklamp vast. Katie en Rudy staan er bij, ze zijn gekleed als kelners.

KATIE: Gaat het pa?

ZJANG: Ja ja kind, nog even geduld. Help me eens en hou die zaklamp vast.

(Katie komt op de ladder en houdt de lamp vast)

RUDY: Maak dan nu die draadjes juist aan elkaar Zjang of de aardwachter springt weer af.

ZJANG: Zeg, jaag me niet op hé, als gij het beter kunt, probeert het dan maar eens.

RUDY: Nee nee, doe maar, het moet toch eens lukken de stroom is al zes keer uitgevallen.

KATIE: Ziet ge zo pake?

ZJANG: Ja kind, het zal me wel lukken, ik heb de rode draad aan de rode en de blauwe aan de blauwe gemaakt. Voilà, dat is gebeurd, Rudy zet de stroom maar op.

RUDY : Komt in orde baas.
(Rudy gaat naar de keuken Zjang en Katie komen van de ladder)

ZJANG : Op hoop van zegen. *(De stroom wordt opgezet en we zien de lichtreclame “Sang Ling”)*

RUDY: *(We horen Rudy roepen)* Is het gelukt?

ZJANG : Ge moogt gerust zijn.

KATIE: Schoon hé pa... Kom eens kijken Rudy.

ZJANG: Prachtig...Sang Ling...toch ne schone naam hé.

RUDY: (*Rudy terug op*)Amai zeg schoon , dat is al een heel ander zicht, het is maar te hopen dat het blijft branden.

ZJANG: Zijt maar gerust, nu is het goed gemaakt. Doe het andere licht nu ook maar aan Katie. (*Katie doet het andere licht aan*) Voilà mannekes het is zover, nu is alles in orde. Zes weken hard gewerkt, zes weken al de Chinese restaurants van de streek afgelopen, ik kan gene loempia meer zien. Maar nu is het zover, Sang Ling opent vandaag zijn deuren. De geburen hebben me wel uitgelachen maar ik heb ze verteld hoe de vork in de steel zit en dat ze hier nog altijd frit en ne gebakken cervela kunnen krijgen, cervela met soja-scheuten welteverstaan En nu maar afwachten of de klanten gaan komen, aan ons zal het niet liggen. (*Inspecteert Katie*) Prima kind. (*Inspecteert Rudy*) Rudy uw haar moet nog een beetje platter tegen uwe kop.

KATIE: Wacht Rudy ik zal er nog wat gel opsmeren. (*Katie af in de keuken*)

RUDY: Maar daar is al gel op.

ZJANG: Niet genoeg jongen, die Chinezen hebben hun haar plat tegen de kop liggen.

RUDY: Niet allemaal Zjang.

ZJANG: Maar toch veel, en ik kan het weten want ik heb er veel gezien de laatste zes weken, heel veel.

KATIE: (*Op uit de keuken*) Kom eens hier Rudy. (*Smeert gel in Rudy's haar*) Goed zo?

- ZJANG : Doe er maar genoeg op, op ne pot gel steekt het niet. (*Katie smeert nog wat bij*)
Dat is al veel beter. En ge weet het, beleefd zijn en altijd met een stijve tong praten, het is lijst in plaats van rijst. Vooruit zeg het nog eens.
- KATIE EN RUDY: (Samen), Lijst, Bami-goeling, kloepoek, lundelvlees met cullysaus,
Tjap-tjou, Babi-pangang, Wai tja sui, Nasi goeleng. (*Katie en Rudy spreken van af nu de R uit als L*)
- ZJANG: Goed zo, ge kunt het.
- KATIE: We hebben ook veel geoeffend hé Ludy.
- RUDY: We zijn goed voelbeleid, het zal wel rukken.
- ZJANG : Het zal wel lukken, niet rukken. Ge moet de R uitspreken als L, maar de L niet als R , kieken.
- RUDY : Ja ik zal het proberen, baas. Het zal wel lukken.
- ZJANG: Het moet lukken, ik heb hier begot mijn laatste spaarcenten ingestopt, maar het is de moeite. (*Doet de deur van het restaurant open*) Hier kan 36 man zitten ik heb speciaal een deur laten kappen, zodat de klanten langs achter binnen kunnen. (*Droomt*) 36 man....Als ik dat twee maal per dag vol krijg ben ik content.
- KATIE: Dan zal er hulp in de keuken moeten komen, want ons ma kan dat alleen niet gedaan krijgen.
- RUDY: Valère en zijn lief komen toch helpen.
- ZJANG: Ja, die zouden eigenlijk al hier moeten zijn. En hoe staat het in de keuken Katie, ziet ons ma het een beetje zitten?
- KATIE: Ik denk dat het haar best meevalt . Aan lijst koken is mindelel welk dan aan
flieten bakken zegt ze. En nu ze dat boek “Betelel koken met de miclogofoven” in huis heeft is ze niet meer te houden.

RUDY: Zeg Zjang, Lewiske was toch tegen die veranderingen en nu doet ze toch mee, wat hebt ge haar beloofd?

ZJANG: Wat ik haar beloofde, dat zeg ik niet. Maar ons Katie heeft eigenlijk de doorslag gegeven.

RUDY: Vertel eens Katie.

KATIE: Och dat was heel simpel, ik heb ons ma altijd gezegd, als ik trouw, dan trouw ik in een kapotte jeansbroek met legerbotten aan en mijn haar groen geverfd en we gaan allemaal met een zware motor naar het gemeentehuis.

ZJANG: En ons Lewis, die durft niet op een motor gaan zitten. Dat mens krijgt daar nachtmerries van.

KATIE: En nu heb ik beloofd, als ze meewerkt met de zaak, dat ik dan trouw ik in het wit met een sleep van drie meter en vier bruidskindjes en we huren twaalf witte mercedessen, en ik trouw met een keurige jongen, gekleed in een zwart kostuum en een strikje in zijne nek. (*Rudy friemelt aan zijn strikje*) En we geven een feest voor heel de familie en de vrienden, een feest voor minstens tweehonderd man.

ZJANG: Zeg Katie, nu ook weer niet overdrijven, een feest voor tweehonderd man, weet je wel wat dat tegenwoordig kost.

KATIE: Och pa, als ik trouw dan hebt ge hier in de zaak al zoveel verdiend dat we al de Chinezen van de streek ook nog kunt uitnodigen.

ZJANG: Als dat waar zou zijn dan betaal ik u een huwelijksreis naar...China! Dan kunt ge van daar nog wat echte Chinese recepten meebrengen.

KATIE: Dat is afgesproken.

ZJANG: Ik ben content dat ons ma nu voor honderd procent achter de zaak staat.

KATIE: Zijt maar gerust, ze zal haar best wel doen.

RUDY: Wat we hier gisterenavond als proef gegeten hebben was lekker dat moet ik zeggen. Als voorgeleucht scampi 's in looksaus.

ZJANG: *(Tegen de zaal)* Uit de diepvries.

RUDY: Dan haaienvinnensoep.

ZJANG: *(Tegen de zaal)* Uit een doos.

RUDY: En als hoofdgeleucht "Babi pangang" dat is gelooستeld valkensvlees met soja-scheuten en nog zo vanalles.

ZJANG: *(Tegen de zaal)* Uit de diepvries.

KATIE: Ik vond het heel lekker. Ons ma kan toch nogal koken hé.

RUDY: Alleen die pruimenvlaai als nagerecht dat paste niet bij die menu.

ZJANG: Daar kan ik ook niets aan doen, de firma die ons de lytcies, de ananasbeignets en de bananenbeignets zou leveren om als nagerecht te geven is nog niet hier geweest.

KATIE: Die hadden nochtans beloofd dat ze vandaag zouden komen pa.

ZJANG: Ja ik weet het, maar het is nog geen zes uur, die zullen nog wel komen.

KATIE: Ik hoop het, wat moeten we de klanten anders als nagerecht aanbevelen?

ZJANG: Pruimenvlaai met een tasje koffie, dat is toch ook niet slecht, en zeg maar dat ze het vandaag gratis krijgen. Volgende week zullen we onze nagerechten wel hebben.

LEWISKE: *(Op uit de keuken)* Zeg Zjang, ga u omkleden, het is half zes, seffens staan de eerste klanten voor de deur.

ZJANG: Ja vrouwke, ik was de zaak nog even aan het bekijken, wat vindt ge van onze lichtreclame, schoon hé?

LEWISKE: Het heeft ook tijd en geld genoeg gekost, we hebben verdorie ons frituur drie weken moeten sluiten.

KATIE: Dat wel make, maar nu gaat vandaag ons Chinees restaurant open, en volk zal er wel komen daar ben ik zeker van. We hebben drieduizend reclamefolders in de brievenbussen laten stoppen.

LEWISKE: Drieduizend! Ik hoop maar dat die vandaag niet allemaal tegelijk komen.

ZJANG: Zie maar dat de keuken in orde is.

LEWISKE: Zijt maar gerust, mijn diepvriezers zitten helemaal vol en de microgolfovens staan klaar. Laat ze maar komen.

KATIE: Zeg ma, die nagerechten zijn nog niet geleverd.

LEWISKE: Dat is niet zo erg, ik zal wel naar de bakker bellen en pruimenvlaai bestellen. (*Tegen Zjang*) Zeg moet die trapladder hier blijven staan?

ZJANG: Zet ze eens achter Rudy.

RUDY: Komt in orde. (*Rudy met de trapladder naar de keuken*)

LEWISKE: Zeg Zjang het is niet dat ik kritiek wil hebben (*Wijst op de bokaal met goudvissen*) maar die Chinese karpers vallen toch een beetje klein uit. (*lacht*)

KATIE : Dat vind ik ook ma.

ZJANG: Zeg daar heb ik gene tijd meer voor gehad en geen geld. Die Chinese vissen kosten veel geld zullen . Maar dat komt allemaal in orde. (*Rudy op uit de keuken*)

LEWISKE: En dat schoon Chinees meubel, dat staat hier ook nog niet.

ZJANG: Welk Chinees meubel?

LEWISKE: Dat oud antiek meubel. (*Lewis af in de keuken*)

ZJANG: Waar heeft ons ma het over, die heeft toch zeker weer gene oude bazaar gekocht op de rommelmarkt.

KATIE: Dat denk ik niet pa. (*Katie weet waarover het gaat*)

ZJANG: Maar die durft dat zulle.

LEWISKE: (*Op met bompa in de rolstoel, hij heeft een Chinees kostuum aan en is geel geverfd, heeft een pruik met een lange vlecht aan en een snor, hij ziet eruit als een heel oude Chinees*)

RUDY: (*Ziet hem het eerst*) Daar is uw Chinees meubel Zjang, juist echt.

ZJANG: Potverdorie, maar kijk nu toch eens... zijde gij dat bompa?

BOMPA: (*Probeert wat te lispelen*) Ja, ja ikke zijn bompa Pier-Ling.

KATIE: Schoon hé, precies een echte Chinees.

BOMPA: Dank...ku...wel.

ZJANG: Wie heeft die oude mens zo toegetakeld?

KATIE: Ik en ons ma, toch niet mis hé pake? (*Tegen bompa*) Schoon bompa. Ge zijt heel schoon.

BOMPA: Dank...ku...wel.

ZJANG: Maar hoe is het mogelijk. Het is nooit ne schone geweest maar nu ziet hij eruit als ne verrimpelde loempia.

BOMPA: .Melci.

KATIE: Onze pa meent dat niet bompa.

BOMPA: Al wat hij spleekt is hij helemaal zelf.

RUDY: Die verrimpelde loempia gaat u nog veel klanten bezorgen, daar gaat nog veel volk naar komen kijken.

BOMPA: (*Tegen de zaal*) Ik heb toch gezegd dat ik hier de poppenkast moest spelen.

LEWISKE: Ik ga u hier zetten bompa (*Zet bompa langs de deur van het restaurant*) En ge weet het hé, altijd beleefd zijn tegen de klanten. Als ze binnenkomen zegt ge “goetendaaaaag” en als ze buitengaan zegt ge “dank ku wel”

BOMPA: Dank u wel.

LEWISKE: Ja dat is goed.

ZJANG: Hoe is het toch mogelijk.

LEWISKE: Ga u nu omkleden Zjang, het is bijna tijd om open te doen.

ZJANG: Ik zal vlug klaar zijn. (*Bekijkt bompa en klopt op zijn hoofd*) Chinees meubel, het is begot echten antiek. (*Zjang af in de keuken*)

LEWISKE: En alles in orde Katie?

KATIE: Ik denk het wel ma.

LEWISKE: Doe dan de deuren maar open, ik ga naar mijn keuken en laat de bestellingen maar komen.

RUDY: Gaat het lukken Lewiske?

LEWISKE: Het moet lukken en het zal lukken, of anders zijn we failliet.

KATIE: Wij zullen ons best wel doen make, maar Valère en zijn lief zijn er nog niet.

LEWISKE: Die zullen seffens wel hier zijn, u niet opjagen. En vergeet niet de nummers van de gerechten door te geven. Alles in genummerd

van één tot tweeënnegentig. Het komt me nu toch van pas dat ik beter ben in cijfers dan in letters. (*Af in de keuken*)

KATIE: (*Tegen Rudy*) Zal ik dan maar open doen?

RUDY: Aan u de eer Katie, ik zal de deur van het restaurant open doen. (*Af in het restaurant*)

KATIE: (*Maakt de deur los*) En bompa hoe voelt ge u?

BOMPA: Oud kind (*Rudy terug op*) heel oud, maar nu zal uwe pa content zijn, want nu kan ik eindelijk zijn wat hij altijd tegen mij zegt..

KATIE: Dat versta ik niet bompa.

BOMPA: Hij zegt altijd dat ik zot ben en dat ik een oude zaag ben, wel nu kan ik dat rustig zijn. Want Pa-Ling en Ma-Ling hebben geluk dat Pier-Ling de zot en de zager wil spelen, anders zat Sang-Ling zonder ne Chinese Ling de slappe-ling (*Tegen Katie*) Is het niet waar.... lieve-ling.

RUDY: Bompa dat is goed gevonden, de dochter van Sang-ling is een lieve-ling (*Rudy zegt dit op een verliefde toon*)

BOMPA: Stil maar dat Zjang dat niet hoort, of Sang-ling zou wel eens woeste-ling kunnen worden.

RUDY: Maar nee, Zjang wordt niet kwaad op mij.

KATIE: Zeg bompa moet ik u een tasje koffie brengen, ik heb nu nog tijd.

BOMPA: Wel doe dat kind, pinten kan ik straks nog drinken. (*Katie af in de keuken*) Zeg makker gij zit toch zeker niet achter mijn kleindochter aan hé?

RUDY: Ik? Wel nee bompa, hoe komt ge daar nu bij, we zijn alleen maar goede vrienden.

BOMPA: Ja ja zo begint dat. De manier waarop gij zojuist lieveling zei...ik geloof dat ge het serieus te pakken hebt.

RUDY : Ik vind Katie wel een knap meisje ja.

BOMPA : Dat is zeker een knap meisje, dat is mijn kleindochter.

KATIE: *(Op met de koffie)* Hier bompa uwe koffie.

BOMPA: Dank u.wel knap meisje.

KATIE: Oei oei dat zeggen er niet veel tegen mij.

BOMPA: Meer als dat ge denkt, hé Rudy.

RUDY : *(Is verlegen)* Wabliefteuh , ja zeker.

BOMPA: Hebt ge een klontje in mijne koffie gedaan?

KATIE: Ja bompa hij is zoals ge hem graag hebt, ik heb er zelfs een borreltje in gedaan.

BOMPA: Goed zo, God zal het je belonen.

VALERE: *(Op langs de buitendeur samen met Marie-Roze een pretentius en bazig type)* Goeieavond.

RUDY: A ge zijt er, eindelijk, we dachten al dat ge niet meer kwam..

VALERE: We zijn toch nog op tijd, ik heb even op Marie-Roze moeten wachten, ze wist niet goed wat ze moest aandoen, nietwaar schat. Schatje dit is nu Katie, de dochter van de baas *(Marie-Roze geeft Katie een slap handje)*

MARIE-ROZE: *(Koel)* Dag.

VALERE: En dat is Rudy, maar die kent ge zeker al.

MARIE-ROZE: Ja ik heb hem al eens gezien in de..... *(naam dancing)*

RUDY: Ja we kennen elkaar, ge hebt mij daar een paar weken geleden nog zeven frank gevraagd om naar de W.C. te gaan en die heb ik nog altijd niet teruggehad *(Bompa heeft er plezier in)*

VALERE: (*Ziet Bompa*) En dit is....zijde gij dat Pier. (*Tegen Katie*) Is dat bompa?

BOMPA: Ja, ja dank ku wel.

VALERE: Dit is bompa Pier-ling het is precies een echte Chinees, nietwaar schat.

(*Marie-Roze geeft bompa een hand*)

MARIE-ROZE: Dag meneer Pier.

BOMPA: Zjang had gelijk ze mag er zijn stront....

KATIE: (*Onderbreekt hem*) Bompa!

BOMPA: (*Tegen Marie –Roze*) En gij komt hier helpen?

KATIE: Ja bompa. Valère die doet de toog en Roze-Marie.....

MARIE-ROZE: Marie-Roze als het kan.

KATIE: En Marie-Roze helpt ons ma in de keuken, (*Met nadruk*)afwassen als het kan.

MARIE-ROZE: Wablieft, ik in de keuken, afwassen? Vergeet dat maar, dan ga ik naar huis.

KATIE: Dat heeft onze pa toch zo met Valère geregeld.

MARIE-ROZE: Met Valère heeft hij dat misschien geregeld maar ik heb dat anders geregeld.

KATIE: Oh dat wisten we niet.

VALERE: (*Gaat de zaak trachten te redden*)Ja kijk, Marie-Roze haar huid, vooral haar handen, die kunnen niet tegen warm water. Je krijgt daar uitslag van hé schat. Dus als het voor Zjang goed is dan ga ik in de keuken de afwas doen en dan kan Marie-Roze achter de toog staan. (*Tegen MarieRoze*) Dat kunt gij goed hé schat.

MARIE-ROZE: Wel ja, ik heb dat al dikwijls zien doen.

RUDY : In de....(*Naam van de dancing*)

KATIE: Mij blijft het gelijk, ik zal het eens aan pa gaan vragen. (*Katie af in de keuken*)

MARIE-ROZE: (*Tegen Valère*) Ik ga hier niet afwassen als je dat maar goed weet.

VALERE: Nee nee schatje, zal ik wel afwassen, dat is voor mij geen enkel probleem.

BOMPA: Hebt ge dat gehoord Rudy. Valère is nog altijd de baas, als hij zegt "Ik was af" dan wast hij af.

RUDY: Dat hij maar niet teveel kapot laat vallen.

VALERE: Zijt maar gerust.

KATIE: (*Op uit de keuken*) Pa komt seffens, hij zegt dat het voor hem gelijk blijft wie de afwas doet, als het werk maar gedaan wordt.

MARIE-ROZE: Dan is het goed, ik doe dus de toog. (*Gaat achter de toog staan met haar armen over elkaar*)

KATIE: Zeg Rudy, ze hebben de nagerechten juist geleverd, maar ons ma moet ze nog sorteren.

RUDY: Dat is prima , dan moeten we de klanten geen pruimenvlaai aanbevelen.

VALERE: Ik zal Lewiske eens gaan helpen in de keuken (*Tegen Marie-Roze*) Gaat ge mee schat, dan kunt ge kennis maken met meneer en mevrouw Ling.

MARIE-ROZE: Ja dan kan ik ondertussen eens vragen wat ik hier kan verdienen. (*Rudy en Marie-Roze af in de keuken*)

BOMPA: Zeg amai, waar heeft Valère zo iets gehaald, zo een kaal fluit.

RUDY: Zeg dat wel, maar zijt gerust dat zal niet lang duren met de Valère

KATIE: *(Imiteert Marie-Roze)* Maar ik ga hier niet afwassen, als ge dat maar weet.

BOMPA: *(Kijkt door het venster)* Ge moet nu niet afwassen kind, want er staan klanten voor de deur. Ze zijn buiten naar de menukaart aan het kijken.*(Katie kijkt ook door het venster)*

KATIE: Oei, oei...Ludy hou u klaal, we gaan el aan beginnen. En let op uw taal.

RUDY: *(Zegt zijn les op)* Lijst, Bami Goeling, Kloepoek.

BOMPA: *(Kijkt nog steeds door het venster)* Het zijn Hollanders.

RUDY: Hoe weet gij dat bompa.

BOMPA: Ze gaan verder, het zal niets worden.

KATIE: Is dat nu niet straf, onze eerste klanten komen niet eens binnen. Dat is een goed begin.

BOMPA: Wacht...wacht....ze blijven staan,..... ze zijn hun geld aan het tellen.

KATIE: Oei oei. en het zijn Hollanders?

BOMPA: Ik denk het ja... wacht hij vindt nog iets in zijn broekzak,... nog eens tellen. *(Telt mee)* Vijf ,zes , zeven... ja,ja ze hebben genoeg! Katie zet u schrap ze gaan binnen komen. *(De buitendeur gaat open en een man en vrouw komen binnen,Bompa is heel vriendelijk)* Goete...daaaag.

KATIE: *(Katie gaat tot bij de twee klanten en zegt)* Welkom in het lestaurant van Sang-Ling, wilt u mij volgen.
(De twee klanten volgen Katie naar de eetzaal, maar dan zien ze bompa zitten met zijn lege koffiekop de vrouw doet teken aan de man van geef die sukkelaar wat drinkgeld De man legt een muntstuk in de tas van bompa, Katie heeft dit niet gezien....Rudy wel)

BOMPA: *(Knikt heel beleefd)* Dank ku weel. *(Katie gaat met de man en vrouw af in de eetzaal, bompa bekijkt zijn geldstuk)* Ik zei toch dat het Hollanders waren *(Laat het geldstuk zien)* vijf cent, maar ja het is toch al iets. Je ziet, er bestaan ook nog goei Hollanders.

RUDY: Zeg bompa wat zie ik hier allemaal was het de bedoeling om hier bedelaar te spelen.

BOMPA: Dat niet, maar ik denk dat ik er nu toch een bijverdienste ga van maken, maar tegen niemand zeggen Rudy.

RUDY: Ik kan zwijgen bompa, zijt maar gerust.

KATIE: *(Op uit de eetzaal)* Rudy vlug, er komt juist een kompagne van acht personen binnen. *(Af in de eetzaal)*

BOMPA: Rudy zet me aan de buitendeur van het restaurant , ik denk dat daar meer te verdienen is.

RUDY: Straks bompa, straks. *(Rudy af in de eetzaal)*

Met opmaak: Nederlands (België)

KATIE: *(Terug op)* Nu heeft onze pa de menukaarten vergeten op de tafels te zetten.
(Af in de keuken en roept) Pa-pa-pa-ling.

BOMPA: *(Tegen het publiek)* Die worden hier nog zot.

ZJANG: *(Op uit de keuken , heeft en zwart kostuum aan en een strikje, hij neemt de menukaarten achter de toog en geeft ze aan Katie)* Hier zijn de menukaarten, en nu maar vlug .
(Katie af in de eetzaal)

BOMPA: Wel Zjang je ziet er zo proper uit, en wat ga jij hier vandaag doen?

ZJANG: In elke zaak is er ne baas, wel zal die hier zijn.

KATIE: *(Op uit de eetzaal)* Pa twee spa-bruis.

ZJANG: Wacht ik zal Marie-Roze eens roepen.*(Roept)* Marie-Roze kom eens.

MARIE-ROZE: *(Op uit de keuken)* Wat scheelt er?

KATIE: Twee Spa-bruis. En haast u maar een beetje.

RUDY: *(Op uit de eetzaal)* Vier pintjes, één cola en drie spa-bruis.

MARIE-ROZE: Zeg jaag me hier niet op, daar kan ik niet tegen.

ZJANG: Ja maar, dat moet hier vooruit gaan.

BOMPA: Breng mij ook een pintje mee Rudy.

ZJANG: *(Helpt Marie-Roze)* Straks Pierling, ziet ge dan niet dat het druk is.

MARIE-ROZE: *(Geeft de Spa aan Katie)* Hier de Spa-bruis.

KATIE : Melci. *(Gaat met de bestelling af in eetzaal)*

RUDY: En nu mijn bestelling, *(Wil achter de toog komen)* wacht ik zal even helpen.

ZJANG: A nee de garçons mogen niet achter de toog komen. Als gij uw werk voor de toog goed doet ben ik al content.

RUDY: Goed...dan wacht ik wel even. *(De bestelling wordt gemaakt)*

GUSTA: *(Gusta de zeer nieuwsgierige buurvrouw komt binnen en ze heeft een kastrol bij)*

ZJANG: *(Ziet Gusta binnen komen)* Verdorie, het is niet waar hé.

GUSTA: *(Komt tot bij de toog)* Zjang, kunde gij mij deze kastrol voor vijftig frank eens vol frit doen.

ZJANG : Voor vijftig frank...vol.

GUSTA : Ja , en doe er twee gebakken cervela's en een potteke zuur mosselen bij, want van die Chinese kaart die gij daar buiten hebt hangen kan ik niets lezen.

ZJANG: Moet gij nu echt frites hebben Gusta, vandaag gaat ons restaurant open, het is al zo druk.

GUSTA: *(Nieuwsgierig)* Is er al volk?

BOMPA: Volk! Heel de zaal zit vol.

GUSTA: *(Ziet nu pas bompa)* Is me dat schrikken *(Komt tot bij bompa)* Zijt gij dat Pier? Wat hebben ze met u aangevangen? Ge ziet er precies uit als een echte Chinees.
(Rudy brengt zijn bestelling naar de eetzaal)

BOMPA: A ja, dat is hier een Chinees restaurant Gusta...ik ben Pier-Ling.

GUSTA : Ja ,ja dat verhaaltje van die Ling heeft Lewiske mijn vertelt .(*Tegen Zjang*) Als gij de mijne moest zijn Zjang , ik zou u die zotte toeren wel afleren.

ZJANG : Maar , God en al zijne heilige zijn geprezen dat ik den uwe niet ben.

GUSTA : Mijne Tuur zou zo iets nooit doen.

ZJANG : Die mens is al blij als hij alleen den afwas mag doen, dan is hij toch even van u gezaag verlost.
(Geeft haar de kasrol terug) En hier neem u kastrol maar terug ik heb vandaag gene tijd om frit te bakken het is veel te druk.

GUSTA: Och dat is niet zo erg, ik weet hier de weg. Ik zal mezelf wel behelpen. *(Met haar kastrol af in de keuken)*

ZJANG: Miljaar de miljaar, die komt niet van honger maar uit nieuwsgierigheid.

BOMPA : Of voor hare kultuur.

MARIE-ROZE: Bij mij zou dat niet lukken, ik schafte dat allemaal af en concentreren mij op een restaurant met standing.

- ZJANG: Ja, en als het dan tegenvalt ben ik mijn goede frit klanten ook nog kwijt.
- KATIE: *(Op uit de eetzaal)* Eén maal nummer 44 voor tafel vier.
- ZJANG: Eénmaal vierenveertig en verder?
- KATIE: Verder niets, die twee Hollanders hebben niet veel honger.
- ZJANG: Niet veel honger, wat komen die dan in een Chinees restaurant doen *(Kijkt op de menukaart)* vierenveertig, dat is ne loempia .
(Roept maar achter) éénmaal vierenveertig. *(Katie af in de eetzaal)*
- MARIE-ROZE: Ik hoop voor u dat er niet teveel van die klanten gaan komen.
- RUDY: *(Op uit de eetzaal)* Sang ..Voor tafel zeven, viermaal nummer twaalf en viermaal nummer veertien.
- ZJANG: Oké ... *(Kijkt op de menu kaart)* dat is haaienvinnensoep en Chinese kool soep.
- BOMPA : *(Tegen het publiek)* Gewoon winterkool van uit Tuur zijne hof. Die soep is niet te vreten.
- RUDY: En dan voor acht personen de Chinese rijsttafel van de chef, dat is nummer tweeëndertig.
- ZJANG: *(Neemt het briefje van Rudy)* Dat zal ik onze chef eens gaan uitleggen *Gaat af naar de keuken en roept)* viermaal veertien en viermaal twaalf en achtmaal tweeëndertig.
- BOMPA: *(Steekt zijn hand op en roept)* **KIEN !!!** ... Dat is hier precies ne kienavond.
- KATIE: *Op uit de eetzaal)* Twee pintjes alstublieft.*(Marie Roze schenkt tegen haar goesting twee pintjes in)*
- RUDY: Toch niet voor die Hollanders?

KATIE: Nee nee, er is nog een koppel binnen gekomen.

BOMPA: Katie geef mij vlug iets te drinken, de baas ziet het nu toch niet.

VALERE: *(Op uit de keuken met loempia)* A.u.b. eenmaal nummer vierenveertig voor tafel vier.
Zo een microgolf is toch gemakkelijk hé .

KATIE: *(Neemt de loempia)* Ik zal het vlug wegbrengen.

BOMPA: Katie ik heb dorst.

KATIE: Bompa ge ziet toch dat ik druk bezig ben. *(Af in de eetzaal)*

VALERE: Geef bompa een pintje schatteke.

BOMPA: Een flesje is goed, dan kan ik het in mijne zak verstoppen.

MARIE-ROZE: Hier...*(Zet flesje op de toog)*Maar ik weet van niets, als de baas het ziet dan ...

VALERE: Zjang die zegt daar niets van.

RUDY: *(Rudy geeft het flesje aan bompa)* A.u.b. Pier...ik wist niet dat Chinezen zograag bier dronken.

BOMPA: Jawel heel glaag...bedankt Malie-Loze bedankt Ludy.

MARIE-ROZE: Marie-Roze als het kan.

VALERE: En hoe gaat het hier schatteke ? *(Wil Marie Roze een kus geven)*

ZJANG: *(Op uit de keuken)* Wat is dat hier, tijdens het werk wordt hier niet gevrijd, er is werk in de keuken. Of moet ik Gusta dat laten doen?

VALERE: Nee nee ik ben al weg. Tot seffens schat.*(Gaat af in de keuken)*

KATIE: *(Op uit de eetzaal)* Zijn die twee pintjes nu nog niet getapt.

ZJANG: Och nee kind, die sjarels stonden hier te vrijen.

MARIE-ROZE: Kom kom niet overdrijven, is dat vrijen...gij zijt precies ook niet veel gewoon. (*Geeft de pintjes aan Katie*) Hier uw pintjes.

KATIE: Bedankt...het zou tijd worden (*Af in de eetzaal, Rudy volgt haar*)

MARIE-ROZE : Als ge het beter kunt, doe het dan zelf.

ZJANG : Kom kom niet zagen, werken.

BOMPA: (*Heeft het flesje bier in zijn zak gestoken*) Zeg Zjang geef me eens een borrel, ik zit hier zo droog.

ZJANG: Gij droog, dat is ook voor den eerste keer. Marie-Roze schenkt Pier-ling eens een witteke in.

MARIE-ROZE: Waar staat die fles?

BOMPA: In de diepvries (*Marie-Roze af in de keuken*) Zeg Zjang kunde ge mij niet aan die deur van het restaurant zetten, hier zie ik zo weinig volk en ik heb mij toch niet voor niets Chinees laten maken.

ZJANG: Nog even geduld, als de zaak vol zit wandel ik met u eens rond in het restaurant.

BOMPA : Dat is goed, maar zorg er dan voor dat ik hier regelmatig een borreltje krijg, anders ga ik mij vervelen

MARIE-ROZE: (*Op uit de keuken met een Cola glas vol Jenever*) Hier is uw witteke.

ZJANG: Zeg amaa, sinds wanneer schenkt men Jenever in een Cola glas.

BOMPA: Sinds vandaag Zjang, bij de Chinees doen ze dat, daar hebben ze geen klein borreltjes...geef maar vlug hier.

ZJANG: Het is goed voor ene keer.

MARIE-ROZE : (*Geeft het glas aan Bompa*)

BOMPA : Merci....(*Tegen Marie-Roze*) Gij zijt de slechtste nog niet.

LEWISKE: (*Op uit de keuken*) Zeg Zjang nu moet ge toch eens komen kijken in de keuken.

ZJANG: Wat scheelt er Lewiske?

LEWISKE: Ze hebben straks lychees gebracht , maar die zien er echt niet smakelijk uit.

ZJANG: Hoe komt dat?

LEWISKE: Wel, ik zeg tegen Gusta, we hebben ook lekkere nagerechten, juist geleverd. Draai maar een doos open dan kunt ge eens proeven .Gusta doet zo een doos open en... (*Roept*) Gusta kom eens en breng die doos mee. (*Gusta op met geopende doos die gevult is met een bruine brij en laat ze aan Zjang zien*)

GUSTA: Dat ziet er niet smakelijk uit hé Zjang.

ZJANG: Dat zal in China zo moeten zeker.

BOMPA: Geef dat spul eens hier. (*Zjang geeft de doos aan bompa die er aan ruikt en proeft*)
Dat zijn drugs!

ZJANG: Drugs!!! Gij zijt zat!

BOMPA : Ik ben nog niet zat.

LEWISKE: Drugs, hoe weet gij dat bompa?

BOMPA: Ik zeg dat het drugs zijn.

MARIE-ROZE: (*Roept*) Valère kom eens vlug.

VALERE: (*Op uit de keuken*) Wat is er schat.

MARIE-ROZE: Gij hebt mij hier in een drugtent binnen gebracht.

VALERE: Drugtent?

ZJANG: Bompa zegt dat die nagerechten drugs zijn.

BOMPA: Valère bekijk dat eens, ruik daar eens aan.

VALERE: *(Tot bij bompa en ruikt aan de doos)* Ja ik denk dat bompa gelijk heeft.

KATIE: *(Op uit de eetzaal)* Eenmaal achtenveertig en éénmaal tweeënvijftig *(Bekijkt de andere)* Zeg wat scheelt er, wordt hier niet meer gewerkt?

GUSTA: Kijk eens wat bompa daar heeft.

BOMPA: Ruik maar eens.

KATIE: *(Ruikt)* Dat zijn drugs.

BOMPA: Voilà, wat heb ik u gezegd.

RUDY: *(Op uit de eetzaal)* Drie pintjes en één cola, wel zijde gij al aan het staken?

LEWISKE: Weet gij wat dit hier is Rudy?

RUDY: Het ziet er in ieder geval niet smakelijk uit.

ZJANG: Ruik eens.

RUDY: *(Ruikt)* Verdorie dat stikt.

GUSTA: Laat mij ook eens ruiken *(Ruikt)* Amai dat stikt precies naar onze Tuur zijn visvoer.

BOMPA: Dan gebruikt Tuur drugs om te vissen. Niet te verwonderen dat die nooit iets vangt.

LEWISKE: Drugs, hier bij ons, drugs!

ZJANG: Lewiske, ga die andere dozen eens halen en draai nog één open.
(Lewiske en Gusta af in de keuken)

KATIE: Zeg pa het restaurant zit bijna vol, wordt hier ook nog aan de klanten gedacht.

ZJANG: Ja ge hebt gelijk, we moeten er voor zorgen dat de klanten niets merken.

RUDY: Ja, geef me vlug die pinten en die cola. (*Valère zorgt voor de bestelling*)

GUSTA: (*Gusta en Lewis op uit de keuken met een geopende doos*) Hier zit ook van die boel in.

LEWISKE : Zjang, wat moeten we nu doen?

MARIE-ROZE: De politie bellen, en vlug.

VALERE: Wie heeft dat spul geleverd?

GUSTA: Ik weet het, het was ne groene kamion en die twee mannen die er in zaten hadden een klak op.

ZJANG: (*Ironisch*) Voila, onze detective heeft het mysterie weeral opgelost.

LEWISKE: Wat doen we nu Zjang?

MARIE-ROZE: Doe wat ge wilt, maar ik ben hier weg. Ik wil niet langer in deze drugstent blijven. Kom Valère.

VALERE: Ja maar schatje.

MARIE-ROZE: Ge kunt kiezen of wel gaat ge nu mee, of wel is het af.

VALERE: Ja maar schat , er is hier nog zoveel werk

MARIE-ROZE : Als ge hier nog lang blijft kunt ge binnenkort in de bak gaan werken, enveloppen gaan plakken.

VALERE : (*Weet niet wat hij moet doen, maar besluit dan toch om met Marie-Roze mee te gaan*)

LEWISKE: Ga maar Valère we zullen onze plan wel trekken, Gusta moet maar wat helpen.

GUSTA: Dat komt in orde.

VALERE: Sorry. (*Valère en Marie-Roze af door de buitendeur*)

KATIE: Bel de politie pa.

ZJANG: Dat ga ik **nu** doen. (*Zjang gaat naar de telefoon, als hij wil opnemen begint deze te rinkelen*)

BOMPA: Dat zal de politie zijn.

LEWISKE: Zjang neem die telefoon op!

ZJANG: (*Neemt te telefoon op*) Hallo met frituur bij Lewiske.

KATIE: Nee pa. (*Fluistert*) Het is hier een chineesrestaurant. (*Rudy op uit de eetzaal*)

ZJANG: Ik bedoel, hier het Chinese restaurant van Sang-Ling, waar mee kan ik u van dienst zijn. Wablieft ja...ja...ja...ja ja meneel, nee...nee... nee meneel oei... oei oei meneel. Nee meneer ik heb geen spraakgebrek. (*Legt de hoorn neer*)

LEWISKE: Wie was die meneel?

ZJANG: Dat was meneer, euh, hij heeft zijne naam niet gezegd, maar hij vroeg of we al een doos lychees hebben opengedaan, toen ik ja zei, zei hij dat het om een verkeerde levering ging en dat we er de politie niet moesten bijhalen en dat we die dozen morgenvroeg om vijf uur buiten moeten zetten en als we dat allemaal doen is alles in orde, anders...

KATIE: Pa verwittig de politie. . Hebben ze ook gezegd waar het lychees wel moesten geleverd worden?

ZJANG: Nee, het enige wat ik nog weet is, (*Paniek*)die mannen willen mij vermoorden.

- RUDY: Met deze drugs vermoorden ze duizende jonge mensen.
- ZJANG: Ja maar het gaat hier nu over mijn leven, denk daar eens aan.
- BOMPA: Niet teveel denken Zjang, nu hebt ge de kans om beroemd te worden, de martelaar te zijn. Ik zie het al in de gazet “Zjang Vanlingen geeft zijn leven voor duizenden jonge mensen te redden”
- ZJANG: Niet zagen, daar kan ik nu niet tegen.
- GUSTA: Zeg moet ik onze Tuur niet gaan roepen.
- ZJANG: Nee laat maar, ik zal de politie seffens wel bellen.
- KATIE: Ja doe dat, en ma de klanten zitten te wachten op hun eten.
- LEWISKE: Ja, we moeten ervoor zorgen dat de klanten niets merken.
- RUDY: Ik moet nog acht soepen en voor acht man Chinese rijsttafel hebben.
- KATIE: En ik nog éénmaal achtenveertig en éénmaal tweeënvijftig .
(*Lewiske blijf staan*) Ma... a.u.b. de mensen hebben honger.
- LEWISKE: Honger, ze mogen eten wat ze willen maar we hebben vandaag alleen
pruimenvlaai als nagerecht...

DOEK.

DERDE BEDRIJF :

De volgende morgen 7 uur. Jerome de politieagent staat voor het raam en kijkt naar buiten. Rudy ligt met zijn kop op de tafel en slaapt. Zjang zit ergens.

JEROME: *(Is zwarte pruimenvlaai aan het eten)* En ze hebben gezegd dat ge om vijf uur, 's morgens die dozen moest buiten zetten?

ZJANG: Ja, vijf uur, maar ik mag niet van u, *(Paniekerig)* ze gaan mij vermoorden, ge zult het zien.

JEROME: Gene paniek Zjang, zolang ik hier ben moet ge gene schrik hebben.

ZJANG: Ja dat zal wel, hadden ze nu echt niemand anders kunnen sturen.

JEROME: We waren maar met twee man op de bureau en de rijkswacht haal ik daar niet graag bij, dan is het weer prul. Zijt maar gerust. *(Kijkt op zijn uurwerk)* Het is bijna half zeven en ge leeft nog. Ze zijn overtijd.

ZJANG: Lach me maar uit. Maar ik zit hier met Lewiske ons Katie en bompa, wat moeten die zonder mij beginnen hier in onze nieuwe zaak. Ik heb verdorie nog 800.000fr geleend om dit hier allemaal in orde te krijgen.

JEROME: Ge hebt op die lening toch wel een levensverzekering genomen... of niet?

ZJANG: Dat wel..... maar.....

JEROME: Dan is er toch geen probleem, als ze u doodschieten is alles betaald.

ZJANG: Ja maar, het gaat niet alleen over het geld, Maar.... Wie gaat hier de baas spelen..... de leiding geven.... Wie gaat hier Sang-Ling vervangen?

JEROME: Aa Pier-Ling.

ZJANG: Pier-Ling die is nog juist goed om hier als decoratie te dienen.

JEROME: Zeg Zjang, hoe zijt ge eigenlijk op het gedacht gekomen om hier een Chinees restaurant te beginnen?

ZJANG: Ne mens moet in zijn leven soms al eens gekke dingen doen.

JEROME: Ja maar zeg....een Chinees restaurant.

ZJANG: In ieder mens zit een beetje zottigheid opgesloten en ik heb dat beetje nu eens losgelaten.

JEROME: Een beetje, amai zeg.... hoe is het mogelijk.... Zjang de Chinees.

ZJANG: Dat klinkt zeker zo goed als Jerome de polies.

JEROME: Ik heb zeer bewust gekozen om bij de politie te gaan, dat was zoiets als een roeping.

ZJANG: Roeping, ... waarom zijt ge dan niet pastoor geworden?

JEROME: Pastoor? .. wel... daar heb ik serieus aan gedacht,... maar daar was ik niet slim genoeg voor.

ZJANG: Dat dacht ik al.

JEROME: Politieagent is ook een mooi beroep, de mensen helpen, want ik hou veel van de mensen.

ZJANG: Ja en ze een procesverbaal aan hun broek lappen.

JEROME: Als ze het verdienen, ... a ja Zjang, maar vergeet niet "De politie is uw beste

vriend”.

ZJANG: Ja, ja dat zal wel, los deze zaak dan maar eens vlug op “beste vriend”.

JEROME: Ik doe mijn best Zjang.

ZJANG: Verdorie toch, zoveel geld in de zaak gestopt, zes weken loempia’s gegeten, zes weken dag en nacht gewerkt om dit hier in orde te krijgen, en nu dit.

JEROME: *(Kijkt in de eetzaal)* Ja het is proper in orde dat moet ik zeggen,... hebt ge dat allemaal alleen gedaan Zjang?

ZJANG: Nee, nee de Rudy en de Valère zijn me een hand komen helpen.

JEROME: Ja ja.... Goei werkers Zjang?

ZJANG: Heel goei....

JEROME: Zwartwerkers?

ZJANG: A ja hoe kunt ge nu werken zonder u zwart te maken.

JEROME: Ge weet wel wat ik bedoel Sang-Ling.

ZJANG: Zeg mijne “beste vriend” daar gaat ge toch niet over zagen zeker, er zijn belangrijker dingen te doen. Ik word hier met de dood bedreigd.

JEROME: Ja maar,... pas op hoor.... Zwartwerk, dat is niet om mee te lachen.

ZJANG: Jerome vergeet het maar, ik zal ook mijn best doen om te vergeten dat gij vorig jaar in oktober, Fons Put zijn kat doodgeschoten hebt.

RUDY: *(Begint in zijn slaap te wauwelen en met zijn armen rond te slaan)*

JEROME: Ja maar ik zag niet goed , ik dacht dat het een konijn was.

ZJANG: Aa haa, Een konijn, en moogt ge daar op schieten?

JEROME: Maar ... euh ... het was zo tussen licht en donker en er liep daar zoveel rond.

ZJANG: Ja en alles wat rondloopt daar schiet gij op. Ge waard aan het stropen Jerome.

JEROME: Stil Zjang,.... niet te hard, de muren hebben oren. (*Rudy slaat weer rond met zijn armen*)

ZJANG: Dat konijn heeft al lang geen oren meer.

JEROME: Ja het is al goed, laat ons maar over iets anders praten. En denk ge klanten te krijgen in uwe Chinese tempel?

ZJANG: Klanten... maar Jerome, gisterenavond zat het hier knalvol, heel de diepvries leeg. Ons Lewiske is al een nieuwe bestelling aan het maken voor vandaag en ze heeft al naar de bakker gebeld voor 15 pruimenvlaaien.

JEROME: Pruimenvlaaien?

ZJANG: Chinese pruimenvlaaien Jerome, gisteren hadden we die als nagerecht geserveerd, omdat onze nagerechten, ... ge weet wel. Dus vanaf nu geven we als nagerecht alleen nog pruimenvlaai "Prum Jang To"

JEROME: Jang To! Hoe komt ge daar bij?

Met opmaak: Nederlands (België)

ZJANG: Wel onze bakker heet toch Janneke Thomas. Dus Jang van Janneke en To van Thomas.

JEROME: En weet Janneke dat al?

ZJANG: Ons Lewis heeft het hem gezegd aan de telefoon, die is zo fier als ne gieter, en we krijgen 20% korting.

JEROME: Dat kan hij gemakkelijk geven, als hij hier alle dagen een vlaai of 10-15 kan

leveren.

ZJANG: Ja maar die zaak moet hier vlug opgelost worden, want als ze me doodschietsen zitten ze hier met hun pruimenvlaai.

JEROME: Ja dat is waar.... Maar die kunnen ze dan toch gebruiken voor de koffietafel.

ZJANG: Plezante.

JEROME: Ik heb in mijn leven al veel gedaan, dat weet ge hé Zjang, maar bij ne Chinees gaan eten, dat nog nooit... Is dat lekker?

ZJANG: Heel lekker, en altijd grote schotels.

JEROME: Grote schotels! Dat is iets voor mij, want ik ben ne grote eter.

ZJANG: (*Neemt de menukaart*) Hier is de kaart, kijk maar eens en kies maar iets uit, als ge deze zaak op een fatsoenlijke manier oplost moogt ge hier komen eten met heel uw familie. Zoveel als ge kunt opkrijgen.... Voorniet.

JEROME: Dat is afgesproken. (*Leest de menukaart*)

LEWISKE: (*Op uit de keuken*) Slaapt de Rudy?

ZJANG: Ja nog altijd. En ons Katie?

LEWISKE: Die is haar bed in. Eerst heeft ze me nog helpen afwassen.

ZJANG: Dat was nogal een hoop zeker?

LEWISKE: Ge moogt gerust zijn, alles is blijven staan toen Valère en Marie-Roze het afgetrapt zijn.

ZJANG: En wat heeft Gusta dan gedaan?

LEWISKE: Door het venster gekeken en in elk potje gaan snuffelen of er geen drugs in zaten.

ZJANG: En waar is onze bompa?

LEWISKE: Die is in zijne rolstoel in slaap gevallen.

JEROME: *(Heeft de menukaart gelezen)*Zeg Lewiske, van al wat op deze kaart staat ken ik niets hoor.

LEWISKE: Dat is dan spijtig voor u Jerome, want het is allemaal even lekker.

ZJANG: Ik heb gezegd dat hij hier ne menu mag komen eten als de zaak opgelost is.

JEROME: Met mijn familie, gratis en zoveel als ik opkrijg en dat is veel, heel veel.

LEWISKE: Dat is afgesproken. En hoe staat het hier eigenlijk, nog geen nieuws?

JEROME: *(Kijkt in zijn boekje)* Niet veel... Om 5.18 uur is er ne rode Volvo heel langzaam voorbij gereden.

ZJANG: Jerome ik heb het u al gezegd, dat was Pol Verbiest die thuis gesukkeld kwam, Die woont hier een straat verder en die mens gaat vrijdagavond kaarten en een pint drinken.

JEROME: En om 5.32 uur is dezelfde rode Volvo opnieuw langs gekomen, maar toen kwam hij uit de andere richting, leg me dat maar eens uit.

ZJANG: Dat was Pol die terug kwam.

JEROME : Dat begrijp ik niet.

ZJANG: Als Pol te laat thuis komt en teveel gedronken heeft mag hij van zijn vrouw niet meer binnen. Maar Pol trekt zich daar niets van aan, neemt zijn visgerief uit het tuinhuisje, vangt wat pieren en gaat vissen.
(Het is duidelijk dat Rudy een nachtmerrie heeft)

JEROME: Als ge zat zijt gaan vissen ...is dat niet gevaarlijk?

ZJANG: Voor die vissen wel ja.

LEWISKE: En verder niets gezien Jerome?

JEROME: Wacht, ik heb hier nog iets opgeschreven. Om 6.09 uur is er een fietser voorbijgereden.

ZJANG: Dat was de fakteur die de gazet bracht.

JEROME: Dat is goed mogelijk, want hij had een klak op.

LEWISKE: Hebt ge de gazet al uitgehaald Zjang?

ZJANG: Wie ik? Dat is veel te gevaarlijk, dat durf ik niet.

LEWISKE: Dan zal ik het wel doen, bange scheidt. (*Lewiske gaat naar buiten*)

JEROME: (*Trekt zijn revolver en gaat in de deuropening staan*) Pas op Lewiske... Ik zal u wel dekken.

ZJANG : Héla Jeromeke.

JEROME : Euh... met mijne revolver bedoel ik.

LEWISKE: (*Komt binnen met de gazet*) Jerome ge hebt uw camionnette hier nog langs de deur staan.

JEROME: A ja dat is zeker, de arm der wet die mag gezien worden.

ZJANG: De arm der wet, hoe is het toch mogelijk Jerome, als die drugsmannen zien dat de politie hier is, dan laten ze zich zeker niet zien.

JEROME: A ja dat is zeker die hebben schrik van mij.

ZJANG: Maar zo krijgt ge die kerels nooit te pakken, waarom zet ge uw camionnette niet achter het huis.

LEWISKE : Ja Jerome dan kunt ge u toch beter in een hinderlaag leggen.

JEROME: Ja maar héla...pas op de zaak niet forceren, ik sta er alleen voor zulle en die gangster lachen er niet mee, die zijn zwaar bewapend met... geweren... revolvers... raiotguns, kalasnikofs... handgranaten... vlammenwerpers en nog zo van alles.

- ZJANG: Ja en gij staat daar met uw schietijzer met ene gummie kogel op.
- JEROME: Wel ja, en als ik die ene kogel per ongeluk kwijtraak, dan wordt daar een rapport van drie à vier bladzijden van gemaakt. Nee nee, pas op, voorzichtig zijn, als die mannen beginnen te schieten, onmiddellijk plat op uwe buik gaan liggen, ene keer heel hard schreeuwen en dan stil, muisstil, dan denken ze dat ge dood zijt.
- RUDY: (*Spring recht , steekt zijn armen omhoog en roept*) Niet schieten, ik geef me over, ik zit er voor niets tussen, Zjang daar, die moet je hebben. (*Ziet Zjang*) Oh.. euh... Zjang, ge leeft nog?
- ZJANG: Nog een heel klein beetje Rudy.
- LEWISKE: Wat scheelt er Rudy?
- RUDY: Ik heb gedroomd, mens, mens toch, een echte nachtmerrie.
- JEROME: Niet bang zijn Rudy, ik ben toch hier er kan niets gebeuren.
- RUDY: Maar u hadden ze ook te pakken Jerome.
- JEROME: Wie, waar?
- RUDY: In die nachtmerrie, verschrikkelijk.
- LEWISKE: Maar Rudy toch, was het zo erg jongen?
- RUDY: Erg! Niet te geloven, ik ...ik...
- ZJANG: Gaat ge het nu vertellen ja of nee.
- RUDY: Wel... Zjang en Lewiske zaten op de kant van het kanaal en Zjang zat te vissen.
- ZJANG: Ik vis nooit, want ik kan niet vissen.
- RUDY: Toch was het zo Zjang, gij zat te vissen en deed van die dikke pieren aan de haak Lewiske zat naast u en zong een liedje van "Dana Winner" "Ik hou van jou, alleen van jou" (*Men kan ook een ander liedje nemen*) en ondertussen smeerde ze sandwiches met

krabsla en opeens gaf ze Zjang ne kus. (*Zjang staat vol verbazing te luisteren*) En Zjang zong “Als ze me missen dan ben ik vissen” en Lewiske zei... kom schat, eet nu rustig uw sandwichjes op, ik zal ondertussen u stokje wel vasthouden ... en in de frigobox liggen nog een paar flesjes bier, goed gekoeld, drink die maar op uw gemak uit.

ZJANG: (*Nog steeds vol verbazing*) Gij zijt toch zeker dat het ons Lewis was die naast met zat.

RUDY: Heel zeker.

ZJANG: Als dat zo is... als ons Lewis zo raar deed en zo vriendelijk was, dan was dat geen nachtmerrie maar een mirakel, een wonderbaarlijke verschijning.... Dana Winner begot.

Met opmaak: Nederlands (België)

JEROME: Zwijg nu Zjang, laat Rudy verder vertellen, want uit een droom kan men soms veel waarheid halen.

ZJANG: Als het waar is wat ik totnogtoe gehoord heb ben ik al content.

LEWISKE: Vertel verder Rudy.

RUDY: Wel Lewiske nam de visstok en Zjang at zijn sandwiches en dronk zijn biertjes.

ZJANG: Awel ja, dat is een goed gedacht,... gij ook een pint Jerome? (*Wil pinten gaan halen*)

LEWISKE: Nee Zjang, wie drinkt er nu bier om 7 uur ‘s morgens.

ZJANG: Ja maar ik dacht om zo in de sfeer van Rudy zijnen droom te blijven.

LEWISKE: Dromen zijn bedrog.

ZJANG: Dat dacht ik al.

JEROME: Vertel verder Rudy.

RUDY: Opeens gaat dat stopke van die vislijn onder. (*Rudy beleeft zijn droom helemaal opnieuw*)

JEROME: Dat wil zeggen dat ge beet hebt.Hé Zjang?

ZJANG: En dat ge moet trekken .

RUDY: Wel ja Lewiske trok

ZJANG: Mis zeker.

RUDY: Nee! Ze trok en opeens kwam er zo een heel vies monster boven water, groen met gele stippeltjes en overal van die dikke wratten en 7 armen de ene al wat langer dan de andere. (*Jerome zit met open mond te luister*)

ZJANG: Lewiske geef die jongen eens een tas koffie.

LEWISKE: Dat zal het beste zijn denk ik. (*Lewis achter de toog*)

ZJANG: (*Tegen het publiek*) Dat is niet echt zulle, hij heeft dat maar gedroomd.

JEROME: Stil Zjang, het wordt interessant, vertel verder Rudy.

RUDY: Dat monster sprong op de kant en riep.

JEROME: Oo ...dat kon dus praten.

RUDY: Het riep “Zijt gij Sang-Ling”...Maar Zjang had zich verslikt in zijn bier endie stamelde, ja... euh... euh ja... ziet u, ik heet eigenlijk Vanlingen en euh...U moet ik hebben brulde het monster en sloeg één van zijn armen zond Zjang zijne nek (*Rudy doet dit*)

ZJANG: Jammaar hela, waarom ik?

RUDY: Omdat gij de eigenaar bent van het restaurant “ Sang-Ling” en ik wil de dozen met drugs.

ZJANG: (*Tegen Lewiske*) Doe maar een cognacske in zijne koffie (*Klopt Rudy op zijn schouder*) Vertel maar rustig verder jongen en u niet opjagen., dat komt allemaal in orde.

RUDY: (*Brult*) Maar ik wil die dozen met drugs ...**nu** brulde het monster en het sprong boven op Zjang.

ZJANG: Amai .

LEWISKE: (*Brengt koffie*) Hier Rudy, drink maar eens. Gij ook een tas Jerome?

JEROME: Doe geen moeite Lewiske, een cognacje alleen is goed. (*Lewiske gaat terug achter de toog*) En verder Rudy.

RUDY: Wel, Zjang die lag daar op de grond, het monster boven op hemen toen kwam in de verte Jerome aangefietst en die had precies een konijn op zijn stuur hangen maar toen hij dichterbij kwam zag ik dat het een kat was.

JEROME: Wat heeft dat daar nu mee te maken.

ZJANG: Fons Put zijn kat Jerome.

RUDY: (*Vertelt verder*) Vooraleer Jerome iets in de gaten had, sloeg het monster één van zijn armen tussen de spaken van zijne fiets, dat wild konijn vliegt de lucht in en veranderd in een zeemeeuw.

ZJANG: (*Tegen Lewis*) Lewiske, voor mij ne grote cognac.

RUDY: (*Vertelt verder*) Jerome gaat driemaal over kop en vliegt met zijn gezicht tussen de brandnetels.

ZJANG: Thee gemaakt van brandnetels is goed tegen nachtmerries.

JEROME: (*Zit met verbazing te luisteren*) Stil Zjang , laat Rudy vertellen. (*Lewiske brengt cognac voor Zjang en Jerome*)

RUDY: Jerome die sukkelt recht en vraagt zo heel verdwaasd, mag ik uw visvergunning eens zien.

ZJANG: Ja ja zo is hij.

JEROME: En had Zjang een vergunning?

RUDY: Dat weet ik niet , dat monster begon toen zo vies met zijn armen te zwaaien dat ik ben gaan lopen. En toen ik een tijdje gelopen had ben ik wakker geworden.

LEWISKE : Drinkt dan nu uwe koffie maar uit Rudy.

ZJANG En ons Lewis, wat heeft die ondertussen gedaan?

RUDY: De overschot van de sandwiches opgegeten.

ZJANG: Ja ja dat zal wel (*Bekijkt de bokaal met goudvissen*) Bekijk me niet zo stomme goudvis of ik zet u zonder water.

LEWISKE: Wat heeft die vis u nu misdaan?

ZJANG: Niets, maar ik kan daar nu niet tegen dat hij mij met zo grote ogen aangaapt.

JEROME: En Zjang hoe zit dat nu met die visvergunning?

ZJANG : Zaag niet Jerome, ik ga niet vissen.

RUDY: En is hier al iets belangrijks gebeurd?

ZJANG: Nee niets, alles is rustig hé Jerome.

JEROME: Ja ik heb alles onder controle. Ik wacht... meer kan ik nu ook niet doen. Maar als die bandieten terug iets van zich laten horen , dan zal Jerome eens laten zien tot wat de politie instaat is

ZJANG: Ik ben er toch niet gerust in. Als ge het mij vraagt, het is hier veel te rustig.

KATIE: (*Al roepend uit de keuken*) Hulp.. Hulp.. politie.

JEROME: Politie....Waar?...Waar? A ja Dat ben ik.

LEWISKE: Wat is er aan de hand kind?

KATIE: (*Kan het bijna niet gezegd krijgen*) Onze bompa... onze bompa....

ZJANG: Wat is er met onze bompa?

KATIE: Weg... weg... onze bompa is weg.

ZJANG: Dood? God hebben zijn ziel.

KATIE: Nee pa, hij is weg... weg.

ZJANG: A weg, er vandoor, den oude loebas, hij heeft zeker weer te lang naar R.T.L.gekeken. Ja dan trekt hij er soms wel eens op uit met zijn kar.

KATIE: Nee, drie mannen hebben... drie mannen zijn...

JEROME: *(Heeft zij boekje al vast om te schrijven)* Dat zijn er dan drie die hebben en drie die zijn ...samen zes dus

KATIE: Ze hebben onze bompa meegenomen... ze hebben onze bompa ontvoerd. *(Lewiske gaat kijken in de keuken)*

ZJANG: Ontvoerd? Waarom dat? Voor zo een oud meubel kunnen ze toch geen losgeld meer vragen.

RUDY: *(Rudy omhelst Katie)*Kalm Katie, vertel het eens rustig.

ZJANG : Och ons Katie is ons iets aan het wijsmaken.

LEWISKE: *(Terug op)* Nee Zjang ..hij is echt weg.

RUDY: Kom Katie ga rustig zitten en vertel.

JEROME : Ja ik zal alles noteren.

GUSTA: *(Op door de buitendeur, ze is nog in kamerjas en heeft een haarnetje aan)* Weg, hij is weg!

ZJANG: Wie? Hebben ze uwen Tuur ook ontvoerd?

GUSTA: Maar nee , ze hebben Pier ontvoerd.

ZJANG: Dat wisten we al Gusta.

RUDY: Vertel Katie.

KATIE: Wel ik was aan het dromen dat ons ma en onze pa...

ZJANG: Zeg me nu niet dat ik zat te vissen.

KATIE: Nee gij en ons ma zaten bij Pi-Sang te eten.

RUDY: Bij de concurrentie?

KATIE: Ja, en onze pa kreeg opeens een visgraat in zijn keel.

ZJANG: Ik kan niet vissen en ik lust gene vis. (*Bekijkt de bokaal met goudvissen en hangt er een tafelkleed over*) En ik kan geen vissen meer zien.

LEWISKE: Zjang. houdt u toch eens rustig

RUDY: Vertel verder Katie.

KATIE: Onze pa zat daar te hoesten en zijn gezicht werd rood, blauw en groen.

JEROME: Zjang ge moet voorzichtig zijn als ge vis eet.

ZJANG: Jerome als ge nu niet zwijgt over die vissen dan hang ik ook een tafellaken over uwe kop.

RUDY : En verder Katie.

KATIE: Ons ma die zat maar te kloppen op onze pa zijne rug....en toe hoorde ik ne slag en ben wakker geworden.

GUSTA: Awel ja, ik was aan het dromen en werd ook door die slag wakker.

ZJANG: En van wie of wat waart gij aan het dromen

GUSTA: Van Dana Winner die op de kant van het kanaal stond te zingen.

ZJANG: Kus toch nu mijn.....

LEWISKE: Zjang!

KATIE: Ik schoot dus wakker en sprong uit bed.

GUSTA: Ik ook en ik zie dat ze Pier met zijn karreke in een bestelwagen duwen.

LEWISKE: Onze bompa ontvoerd.... waarom onze bompa?

ZJANG: Ja, waarom onze bompa niet, zijt maar gerust als die begint te zagen zullen ze hem vlug terug brengen.

JEROME: (*Heeft alles genoteerd*) Ja maar, hela, ontvoering dat is niet om te lachen, dat is een zwaar misdrijf.

LEWISKE: Het zal wel iets te maken hebben met de drugs die we hier gisteren gevonden hebben.

GUSTA: Ja, ja dat klopt, want ze hebben de kartonnen doos met die nagerechten ook meegenomen.

LEWISKE : Mis Gusta, ik heb die dozen met drugs gisterenavond in de kelder gezet en in die kartonnen doos in de keuken heb ik blikken met erwtjes en wortelen gezet.

JEROME: Als ik het goed begrijp is Pier de baan op met drie gangsters en een karton erwten en wortelen. Allè dan heeft hij toch nog wat eten bij.

ZJANG: Maar die mens lust geen erwten en wortelen.

JEROME: Dus ge hebt die dozen verwisseld Lewiske ? Slim van u, maar nu zitten wij hier nog altijd met die drugs opgescheept en zij met wortelen en erwten, als ze daar achter komen gaat het hier stuiven. Rudy haal maar vlug dat spul uit de kelder, dan kan ik het in beslag nemen.

RUDY: Komt in orde kommissaris.

ZJANG: Jerome is wel zo slim als de kommissaris, alleen zijn loonzakje ziet er iets kleiner.

JEROME : Ik verdien goed mijne kost Zjang, ik heb niets tekort.

LEWISKE: Katie gaat gij Rudy maar helpen. (*Rudy en Katie af in de keuken*)

GUSTA : Durfde gij die twee alleen de kelder insturen.

LEWISKE : Waarom niet ...dat zijn alleen maar vrienden.

GUSTA : Ja ja dat zal wel..

LEWISKE : En gij Jerome, roep zo vlug mogelijk versterking. Ik wil onze bompa terug.

ZJANG : Maar jaag u toch niet op wicht. Er is toch geen haast bij.

JEROME: Ja dat is waar u niet opjagen, ik ga eerst alles eens rustig op een rijtje zetten.

LEWISKE: Rustig! Als gij niet rap zijt zijn ze met onze bompa de grens over.

GUSTA: Ja en wie weet welke grens, ze houden hem misschien gevangen in zo een vreemde sekte en ze laten hem drugs roken en ze spoelen zijn hersenen met sterke drank.

ZJANG: Daar gaat die blij mee zijn. (*Rudy en Katie uit de keuken, Rudy draagt een kartonnen doos en zet bij Jerome op de tafel*)

RUDY: A.u.b. Jerome, hier is dat spul.

JEROME: Bedankt Rudy. (*Bekijkt de dozen en ruikt eraan*) Dus ge hebt er drie opgemaakt?

KATIE: Ja Jerome.

JEROME: Even noteren. (*Begint te noteren*)

GUSTA: Jerome mag ik nog iets zeggen.

JEROME: Nee nu niet, ik heb nu gene tijd.

GUSTA: Maar het is heel, heel belangrijk.

JEROME: Gusta ik ben hier met serieus zaken bezig. Ik heb nu geen tijd om naar uwe zever te luister.

GUSTA: En toch vertel ik het.

JEROME: Ja doe dan wat ge niet laten kunt. *(Is nog steeds aan het schrijven)*

GUSTA: Wel het zit zo, ik heb alles weer goed in het oog gehouden en maar goed ook,
want nu heb ik de nummerplaat kunnen noteren van de auto waarmee ze Pier ontvoerd hebben.

JEROME: Is't waar Gusta, goed zo, dan zullen ze niet ver geraken. En welk nummer was het?

GUSTA: *(Haalt een briefje boven en leest)* S K L 789.

JEROME: *(Noteert)* S K L 789 ... en de kleur van het voertuig?

GUSTA: Wit.

JEROME: *(Noteert)* Wit.

GUSTA: Met een blauwe streep.

JEROME: *(Noteert)* Met een blauwe streep... Merk? *(Zijne frank begint te vallen Rudy en Zjang liggen krom van het lachen)*
Wit met een blauwe streep maar... *(Hij storm naar buiten en terug binnen)* Maar ze... ze hebben mijn camionette gepikt, mijn camionette is weg!

ZJANG: Hoe durven ze.

RUDY: Het is niet te geloven.

KATIE: Is dat echt waar Jerome?

JEROME: Maar ja, kijk maar. *(Katie en Jerome staan in de deuropening en kijken naar buiten)* Weg. Een kwartier geleden stond ze er nog.

LEWISKE: Onze bompa was een kwartier geleden ook nog hier.

GUSTA: Maar goed dat ik weer goed opgelet heb.

ZJANG: Hoe is dat toch mogelijk Jerome.

JEROME: Ik heb hier potverdorie 5 uren voor het venster gestaan om alles goed in het oog te houden. (*Tegen Rudy*) Maar toen begon hij hier te zagen over dat groen monster.

RUDY: Ne bekwame agent moet kijken terwijl hij luistert.

JEROME: Ja en dan ook nog alles gezien hebben zeker, gij zijt goed, ik ben ook maar een mens.

ZJANG: Gij zijt de arm der wet Jerome, dus gij moet alles horen , zien en oplossen.

KATIE: Dat vind ik ook Jerome.

RUDY: Maar terwijl ik mijn droom vertelde hebben ze uw camionette gepikt. Dat moeten begot snelle mannen geweest zijn.

LEWISKE: (*Tegen Zjang*) Gij met uw Chinees restaurant, daar is alles mee begonnen.

KATIE: Kom nu make, dat kon onze pa toch ook niet weten.

GUSTA: Ik heb het altijd gek gevonden, welke normale mens doet nu zoiets, en nu met die drugs, en die ontvoering van Pier, ge gaat er niet goed van zijn Zjang.

ZJANG: Niet zagen Gusta.

JEROME: Ja stil, eerst en vooral moet mijn camionette terug gevonden worden.

RUDY : En als we een beetje geluk hebben zit de bompa er nog in.

GUSTA: Waarschijnlijk gaan die mannen losgeld vragen.

ZJANG: Toch niet voor onze bompa zeker, die brengen ze vanzelf terug.

JEROME: Ik zal dan maar eens versterking vragen .

KATIE: Het zou tijd worden Jerome.

JEROME: *(Tot bij de telefoon , maar bedenkt zich dan)* Maar ik durf niet goed... Wat moet ik zeggen?
Als ik het tegen mijne baas vertel krijg ik het tegen mijn voeten en nog niet een klein beetje, en als ik het aan de rijkswacht meld dan lachen die zich een ongeluk.

LEWISKE : Kom Jerome, onder de voeten uit, zal ik wel bellen.

JEROME : Nee, nee het is goed ik bel naar mijne commissaris. *(Gaat tot bij de telefoon)*

GUSTA: Jerome ik heb nog meer informatie.

JEROME: Ja, *(Komt tot bij Gusta)*vooruit zeg het eens Gusta.

GUSTA: Die gangsters zijn langs achter weggereden en dan naar links de Bosstraat in en ze hebben de flikkerlamp opgezet.

JEROME: Ja dat was te denken...zo slim zijn die gasten ook wel , dan worden ze nergens tegen gehouden *(We zien door het raam het licht van een blauwe flikkerlamp. Jerome, Zjang en Gusta lopen naar het raam)* Nondemiljaar, kijk daar...daar mijn camionette.*(Jerome loopt naar buiten en roept)* Halt...in de naam der wet stop , stop zeg ik u...*(We horen een slag en Jerome schreeuwen)* Aaaaa...oei oei....miljaar de miljaar.*(De andere gaan onder de tafel of achter een kast liggen, Jerome komt terug binnen, zijn broekspijp opgerold er is bloed aan zijn been, de gangsters hebben een conservenblik tegen zijn schenen gegooid . Hij heeft het blik bij er is een briefje rond geplakt)* Waar zit gij allemaal, niet bang zijn ik heb alles onder controle, ze zijn weg. Kijk hier eens ze hebben een conservenblik tegen mijn schenen gegooid. *((Laat de doos zien)*

KATIE: *(Iedereen komt terug recht)* Er zit precies een briefje rond.

JEROME: Ja precies wel.

ZJANG: Wat staat er op?

JEROME: Rustig blijven, mijn niet opjagen. (*Leest*)“Wij willen deze zaak oplossen zonder geweld”, ...dat is toch al iets. (*Leest verder*) Maar dan willen we dat ge nu meewerkt, we hebben ontdekt dat we de verkeerde dozen hebben mee genomen en de verkeerde persoon . Die vent in die rolstoel kan een stukje zagen.

ZJANG: Voila, nu hoort ge het eens van iemand anders.

JEROME: (*Leest verder*) We hadden Sang-Ling moeten hebben.

ZJANG: Wie, mij?

JEROME: Ja Zjang gij zult voor die mannen intersant zijn. (*Leest verder*)Binnen de vijf minuten komen we terug, zorg dat de dozen mooi op een rijtje staan langs de weg of... puntje... puntje... puntje.

GUSTA: Puntje ...puntje...puntje...Wat wil dat zeggen Jerome?

JEROME: Geweld Gusta, dan gaan die kerels hier geweld gebruiken.Schieten, bommen, gijzelingen, verkrachtingen....

GUSTA : Amai, het gaat nog plezant worden.

LEWISKE: Roep a.u.b. versterking Jerome of moet ik het doen. (*Wil telefoneren*)

JEROME: Stop Lewiske stop... want hier staat nog iets ...(*Leest verder*) P.S. roep er geen andere flikken bij of.

ZJANG: Puntje, puntje, puntje.

GUSTA: Zeg moet ik onze Tuur niet vlug gaan roepen. (*Loopt tot aan de buitendeur*)

JEROME: Binnen blijven en naar mij luister.(*Doet overdreven dapper*) Als er iemand naar buiten moet gaan zal ik dat wel doen, ik ben verzekerd als ze me doodschieten.

GUSTA: (*Naar de telefoon*) Wacht ik zal hem opbellen.

KATIE : Laat Tuur maar slapen Gusta..

ZJANG: Trouwens wat zou hij hier komen doen, onder de tafel gaan zitten van de schrik.

GUSTA: Nee kijken wat er gebeurt. Als hij dit niet zelf kan meemaken dan moet ik hem weer alles van naadje tot draadje vertellen, ge weet hoe nieuwsgierig hij is.

LEWISKE: Tuur nieuwsgierig? Ja soort zoekt soort.

JEROME: Het is nu niet het moment om nieuwsgierig te zijn er zal hier gehandeld moeten worden.

RUDY: Dat vind ik ook.

JEROME: Dus, Zjang zet die dozen eens vlug buiten.

ZJANG: Waarom ik?

JEROME: Omdat gij hier de baas zijt.

LEWISKE: Niet bang zijn Zjang .Zonder geweld hebben ze toch geschreven.(Zjang twijfelt nog)

ZJANG : Ja maar ...ikke...

LEWISKE: Vooruit Sang-Ling.

ZJANG: Gij hebt goed praten. Jerome eigenlijk is dat uw werk, gij zijt daar voor opgeleid.

JEROME : Ik zou dat graag doen Zjang maar , maar als ze nu eens beginnen te schieten, ja bij die gangsters weet ge nooit , wie gaat hier dan al deze mensen beschermen.

GUSTA : Wel ik vind dat Jerome gelijk heeft.

KATIE: Pa,ik wist niet dat gij zo een bangerik waart, (*Gaat naar de dozen*) ik zal het wel doen.

RUDY: Niets van Katietje, gij niet.... *(Neemt de dozen)* zal ik het wel doen.

JEROME: Wat is er nu van, wie doet het nu?

ZJANG: Geef die dozen hier.*(Neemt de dozen over van Rudy)* Ik wil niet dat mijn dochter denkt dat ik een bangerik ben.

LEWISKE: Goed zo Zjang.

GUSTA: Zo zou onze Tuur ook klappen.

LEWISKE : Kom hier ventje dat ik u nog ne kus geef.*(Geeft Zjang een kus)*
En zijt voorzichtig.

ZJANG : Maar ik ben dadelijk terug hoor.

JEROME : Laat het ons hopen en haast u maar Zjang want die vijf minuten zijn bijna om.

ZJANG: *(Gaat bang met de dozen naar de buitendeur)* Let goed op hè Jerome en hou uwe revolver klaar om mij te dekken. *(We zien in de verte het blauwe flikkerlicht)*

JEROME: Pas op Zjang ze zijn er weer. *(Iedereen zoekt dekking...we horen het geluid van een twee auto's die botsen...dan is het even heel stil...Gusta en Jerome zitten samen onder een tafel, Lewiske en Zjang onder een andere tafel...Katie en Rudy staan ergens en kussen elkaar)*

GUSTA: Wat was dat?*(Onder de tafel)*

JEROME: Precies een accident.*(Onder de tafel)*

ZJANG: Maar ga dan eens kijken Jerome.*(Komt onder de tafel uit en ziet Rudy en Katie nog in een innige omhelzing staan, klopt Rudy op zijn schouder)* Ge moet gene schik meer hebben Rudy, het gevaar is geweken, laat ons Katie nu maar los.

JEROME: *(Kruipt ondertussen op handen en voeten naar de buitendeur, kijkt buiten en springt dan recht)* Mijn camionette, ze hebben mijn

camionette in stukken gereden. *(De andere komen ook van onder de tafel en lopen tot bij de deur.)*

LEWISKE: En ziet ge bompa ergens?

JEROME: *(Kijkt naar buiten)* Nee niets te zien. Maar...maar zie nu daar eens, er is ne rode Volvo tegen mijn camionette gereden.

ZJANG: Dat is heel waarschijnlijk Pol Verbiest die terug kwam van vissen.

JEROME: Kom Zjang en Rudy, we gaan kijken, ik zal gaan zien of ik bompa kan vinden en probeert gij die gangsters te vangen.

ZJANG: Ja ja ik zal mijn best doenl.

RUDY: Kom Zjang we zullen die gasten eens onder handen nemen.

KATIE : *(Omhelst Rudy en kust hem)* Zijt voorzichtig Rudy.

RUDY : Belooft schatteke.

JEROME : En de vrouwen binnen blijven. Dit is een bevel.

ZJANG: Vooruit dan maar.*(Geeft Lewis een kus)* schatteke. *(Rudy , Zjang en Jerome af door de buitendeur)*

LEWISKE : Zeg wat is dat hier allemaal Katie. Hebt gij iets met de Rudy?

KATIE : Maar nee ma, wij zijn gewoon vrienden.

LEWISKE : Vrienden ? Die mekaar omhelzen en kussen en euh....

KATIE : Meer nog niet ma.

LEWISKE : Ik hoop het; want daar zijt gij nog veel te jong voor.

GUSTA : Maar Lewis het is niet meer zo als in onze jongentijd .Het is door jong mensen dat het moet gedaan worden....allè niet dat ik te klagen heb nu dat onze Tuur wat ouder is maar...

LEWISKE: Niet zagen Gusta ik heb hier al miserie genoeg. (*Tegen Katie*) En dat allemaal omdat gij en uwe pa het nodig vonden om hier een Chinese tempel van te maken.

KATIE: Och make toch.

GUSTA: Zal ik nu toch onze Tuur maar opbellen. Die mens mist hier het een en het ander.

KATIE: Als die van het lawaai van dat accident niet wakker geworden is gaat ge hem met de telefoon ook niet wakker krijgen.

GUSTA: Maar die gaat niet goed gezind zijn op mij.

LEWISKE: Dat is uw probleem.

KATIE: (*Kijkt door het venster naar buiten*) Er staat al een hele hoop volk te kijken.

GUSTA: Ja dat is zo, het is niet te geloven hoe nieuwsgierig de mensen zijn. (*Trekt Katie weg om zelf te kijken*) Daar kijk ...Zjang komt terug naar hier gelopen.

ZJANG: (*Op door de buitendeur*)

LEWISKE: En hoe zit het daar, is het erg?

GUSTA : En was het Pol Verbiest zijne auto?

ZJANG: Ja , en die drie gangsters liggen bewusteloos in Jerome zijn camionette.

KATIE: En hebt ge onze bompa gezien?

ZJANG: Nee die kunnen we nergens vinden.

LEWISKE: Maar hoe kan dat nu, en Pol Verbiest?

ZJANG: Ook nergens te vinden, Jerome heeft de gangsters vastgebonden en de ziekenwagen opgeroepen. Zijt maar gerust die zullen geen kwaad meer doen. Ik ga

nog wat zoeken naar bompa en Pol. (*Zjang af buitendeur*)

LEWISKE: God weet wat ze met bompa gedaan hebben.

GUSTA: Die hebben ze misschien zonder zijn kar ergens langs de straat gezet, ja en dan geraakt die mens niet thuis.

KATIE: En Pol Verbiest is toch ook spoorloos en die was toch zeker in dat accident betrokken.

GUSTA: Pol, die is waarschijnlijk gaan lopen van de schrik en die stopt niet voor hij ergens een café tegenkomt die open is.
(*De buitendeur gaat open bompa in zijn rolstoel die geduwd wordt door Pol Verbiest komen binnen, ze zijn vuil en Pol heeft een visnet bij met een paar vissen in*)

KATIE: (*Loopt naar bompa*) Bompa, wat ben ik blij dat ge terug zijt.

LEWISKE: (*De vrouwen komen rond bompa*) Wat is er allemaal gebeurd bompa?

GUSTA: En hoe ziet gij eruit Pier?

BOMPA: Ling. . Gusta...Pier-Ling.

GUSTA: Awel ja Pier-Ling, kom vertel nu eens.

BOMPA: Heb je even tijd.

GUSTA: Ja ja, ik wel.

BOMPA: Wel, zo juist voelde ik me echt als ne Pier-Ling. Ik lag met mijn kar in de gracht en boven op mij lag Pol met zijn visnet.

LEWISKE: Maar bompa toch, hebt ge u gene pijn gedaan?

GUSTA: En hoe is dat gebeurd, allè kom vertel verder.

BOMPA: (*Begint zijn verhaal te vertellen*) Wel ik ben waarschijnlijk in mijn kar in slaap gevallen, hier achter in de keuken. Drie mannen hebben mij toen in de camionette van Jerome geduwd en ze zijn

weggereden door de Bosstraat, toen ontdekten ze dat ze de verkeerde persoon en de verkeerde dozen mee genomen hadden. Toen reden ze langs hier en gooide een doos met een briefje rond geplakt tegen Jerome zijn schenen...

GUSTA: Ja ja Pier dat wisten wij ook al , maar verder..

BOMPA: En toen ontdekte ik in dat politie-camionetteke een bus traangas...

Ik zag dat die mannen heel nerveus met elkaar zaten te praten. Ik pak die bus...spuit die in hun gezicht...die chauffeur ziet niets meer, hij zwenkt naar links en botst recht op Pol zijne rode Volvo, de achterdeur vliegt open in ik bol met mijn kar uit de camionette , recht de gracht in en op hetzelfde moment vliegt Pol door zijn voorruit en beland boven op mij.

GUSTA: *(Tegen Pol)* Wilde gij al gaan vissen?

POL: Nee ik kwam al terug van vissen, opeens vliegt dat camionette voor mij in. Ik kon het echt niet meer ontwijken, ik ben nochtans niet zat hoor.

LEWISKE: We geloven u Pol.

KATIE: Hebt ge onze pa al gezien? Die is u aan het zoeken.

BOMPA: Ja ik weet het *(Heeft er plezier in)* hij had ons bijna gevonden, we lagen achter een grote struik en hebben ons heel stil gehouden en toen hij weg was heeft Pol mij uit de gracht geholpen en zijn we vlug binnen gekomen.

LEWISKE : Deugniet...Zjang was ongerust hoor.

BOMPA: Zjang ? Ongerust over mij? Allè dat doet mij plezier.
(Rudy en Zjang komen binnen door de buitendeur en zien Pier en Pol)
(Rudy gaat weer dicht bij Katie staan)

ZJANG: Wat doe gij hier?

BOMPA: Ik woon hier.

POL: *(Toont zijn visnet)* En ik kwam vragen of ge niet wat vis moest hebben.

ZJANG: Gij ook al, ik eet geen vis, ik vang geen vissen en ik wordt ziek van vissen en de eerste die hier nog durft spreken over vissen die trek ik een vishaak door zijn lip. Goed verstaan.

LEWISKE: Kalm blijven Zjang.

ZJANG: Ik ben kalm. (*Tegen bompa*) En wat is er allemaal gebeurd.

BOMPA: Dat heb ik al verteld.

GUSTA: Ik zal u dat straks wel vertellen Zjang, ik weet alles.

BOMPA: En hoe is het met die drie kerels gesteld?

RUDY: De mannen van de ziekenwagen denken dat het niet zo erg is, alleen wat gepakt van de traangas.

ZJANG : Ja er is een bus traangas opengegaan bij die botsing.

BOMPA: Allè hoe is dat nu mogelijk. Maar ik ben content dat die kerels niet te veel mankeren na hun verdiende staf kunnen ze dan nog veel goed doen in hun leven.

KATIE: En hoe hebben ze u behandeld bompa?

BOMPA: Goed meiske, het waren gewoon jonge gasten die op een verkeerd spoor zitten. Maar dat komt wel goed. Ik heb heel de tijd Chinees tegen hen gesproken.

POL: Kent gij Chinees Pier?

BOMPA: Nee dat niet, maar zij ook niet. Dus ik brabbelde zo maar iets, van pig en pong en jing en jang en Tojota en Suzuki .

JEROME: (*Op door de buitendeur*) Voilà alles onder controle, nu bompa nog... (*Ziet bompa*) Daar zie ...daar zie ...ge zijt er. Waar hebt ge eigenlijk gezeten?

BOMPA: Vraag dat maar aan Gusta, die weet alles.

JEROME: Ja? Maar ik moet hier alles weten, (*Ziet de Pol*) En gij zijt ook boven water gekomen.

POL: Zo kunt ge het wel zeggen Jerome.

JEROME: Kom dan maar eens vlug mee en leg me eens uit wat er allemaal gebeurd is. Want ik moet daar een proces-verbaal van maken zulle. (*Jerome af buitendeur*)

POL: Ja ik kom Jerome. (*Vraagt nog eens aan Zjang*) Echt gene vis Zjang?

ZJANG: (*Woedend*) Lewis, hou me tegen.

POL: Nee dus, dan ben ik weg, tot straks of morgen.

BOMPA: En bedankt Pol, zonder u was ik nooit uit die gracht geraakt.

POL : Gij ook bedankt want zonder u was ik recht met mijn gezicht tegen die boom gevlogen.

JEROME: (*Steekt zijn hoofd terug binnen*) Zeg komt ge nog of niet?

POL: Ik ben er Jerome. (*Af buitendeur*)

ZJANG: Aha ... onze Pier lag in de gracht.

BOMPA: Ne Pier-Ling hoort in de gracht hé Zjang.

ZJANG: Pier-Ling hoort hier ja, (*Klopt bompa op zijn schouder*) ik ben content dat ge terug zijt oude sloeber.

BOMPA : Ja , ja van mij zijt ge nog niet af zulle.

GUSTA: Het is toch een straf verhaal . Nu moet ik het toch eens vlug aan onze Tuur gaan vertellen.

ZJANG: Vertel het maar op uw gemak Gusta en als ge iets vergeten zijt dan komt ge het maar vragen.

GUSTA: Dat doe ik, zijt maar gerust. (*Af door buitendeur*) Tot seffens.

ZJANG: Voilà, daar zijn we even van af.

RUDY: En wat gaat er nu gebeuren?

ZJANG: Vraag dat maar aan ons Lewis. Die zal wel niets meer willen horen over een Chinees restaurant.

LEWISKE: Wie ik? Bijlange niet, nu alles opgelost is doen we gewoon verder, straks zit het hier weer afgelaten vol.

RUDY: Zo denk ik er ook over. (*Staat nog steeds bij Katie*) Zeg en ik moet u ook nog iets zeggen. Wel... ik weet niet of het u is opgevallen maar ik zie Katie graag.

ZJANG : Is's waar ...dat is echt nog niet opgevallen.

KATIE : Ja pake en make en ik heb al met de Rudy afgesproken dat hij hier elk weekend kan komen werken en als gij nog wat ouder zijt dat wij dan de zaak zullen overnemen.

ZJANG : Gij hebt precies al heel wat gebabbeld.

KATIE: Ja we zijn van plan om hier een goei zaak van te maken. En straks gaan we hier veel nieuwsgierigen over de vloer krijgen en als we die allemaal goed bedienen komen ze allemaal terug en hebben we klanten genoeg.

RUDY: Dus we doen verder?

BOMPA: En ik mag Pier-Ling blijven spelen?

ZJANG: Zeker bompa, we gaan een gezellig plekje uitzoeken in het restaurant. (*De telefoon gaat en Lewiske neemt op*) Wat nu weer.

LEWISKE: Hallo ja ...de Valère...wat of wij kwaad op u zijn..maar nee jongen...dat is goed nieuws . Maar natuurlijk jongen , dat is zeker, we verwachten u deze avond om 6 uur.Tot straks . De Valère komt straks ook helpen .

ZJANG : En die kakmadame?

LEWISKE : Hij heeft het gisterenavond nog afgemaakt met Marie-Roze.
Dus iedereen op post, we zullen de Vlamingen eens leren rijst eten. Maar ik ben vanaf nu de baas. Chinees eten zoveel als ge maar wilt maar als nagerecht is het voor altijd pruimenvlaai.

ZJANG: Akkoord, Chinese pruimenvlaai, prum Jang-To.

KATIE: Goed zo ma, we maken er onze specialiteit van.

LEWISKE: Maar nu allemaal een paar uur rusten want straks zal het weer hard werken zijn.

BOMPA: Ik ben niet moe.

LEWISKE: Toch wat rusten bompa.

KATIE: Ja bompa, ik zal u naar uw kamer brengen. Ik ga ook wat rusten.

BOMPA: Goed dan.

KATIE: *(Tegen Rudy)* Schatteke helpt ge mij eens?

RUDY: Ja, komt in orde poezeke. *(Bompa, Rudy en Katie af in de keuken)*

ZJANG: *(Gaat tot aan de keukendeur)* En gij op de canapé in de veranda hé Rudy.

RUDY: *(Roept vanuit de keuken)* Dat dacht ik al.

ZJANG: En als dat monster nog eens durft komen dan roept ge mij maar.
Wat ne mens toch allemaal kan meemaken.

LEWISKE: Zeg dat wel , ge zult nu wel moe zijn schatteke.*(Trachten Katie en Rudy na te doen)*

ZJANG: Dat gaat wel poezeke, maar toch zou ik willen dat ge eerst nog iets voor mij doet.

LEWISKE: Wat dan wel mijn Lingske.

ZJANG: Zingt voor mij eens dat liedje van Dana Winner.

LEWISKE: (*Lacht*) Maar Sangske ik kan niet zingen.

ZJANG: En ik kan niet vissen. (*Omhelst Lewiske*) Maar wat ik wel kan dat zal ik u.....

JEROME : (*Komt binnen door de buitendeur*) Zeg Zjang ik heb daar eens over nagedacht, is het goed als ik vrijdag kom voor dat gratis etentje.

LEWISKE : Zeker Jerome beloofd is beloofd.

JEROME : Kunt ge dan het restaurant vrijhouden tegen een uur of acht?

ZJANG : Het restaurant vrijhouden?

JEROME : Ja ik heb zo eens vlug geteld , als iedereen vrij is zijn we met 28 personen, kinderen inbegrepen.

ZJANG : Wat zegt gij allemaal.

JEROME : Het was toch met heel mijn familie dat ik hier mocht komen eten en ik heb zelf twee kinderen die getrouwd zijn en twee kleinkinderen en twee broers een drie zussen en die hun kinderen allemaal en ons moeder en ons vader en... och god ik ben nog iemand vergeten we zijn met 30 want nonkel Fons en tante Margriet die zijn er gewoonlijk ook bij en die mensen die zijn al niet zo jong meer die eten eigenlijk niet veel meer maar ja...maar wacht ik ga toch nog eens natellen , dat is dan... onze Freddy en zijn vrouw , ons Suzy en hare Andre...

ZJANG : Stop maar Jerome als ge nog even verder doet moet ik gaan bijbouwen.

JEROME : (*Is ondertussen niet gestopt en telt rustig verder*) en die hun kinderen en dan onze Jaak en ons Martha en ons Maria en onze Door en onze... Theo en zijn vrouw en.... (*Tijdens het opsommen van de namen valt stilaan het doek*)

DOEK.